

ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁਖ ਮੁਖ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਈਸਰੇ ਵਾਨਰਾ ਨੈਃ
ਰਾਮਤਤਜਾਨਨਕੀਨਾਰਾਹਿ ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਤੰਯਾ
ਜਗਮਾਹਿ ॥ ਪਰਮਰੋਪਯਹਾਮਾਹਿ ਕੁਵਾਂਨੀ ॥
ਕਿਨੇਨਾਪੁਛੀਨਾਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਤੈਮਬਪੁਛੀ
ਕੋਰਬਖਾਨਾਸੀਰਾਮਪਦਬੰਧਨਠਾਨਾਚਾਮਟੇ
ਕਮਮਨੰਦਸਰੂਪਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰੇਪੁਨਿਪਰਖਮਨੂ
ਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਜਮਾਇਮਾਕਾਰਿਜਗਉਪਜਾਇ ॥
ਬਾਹਰਭੀਤਰਰਪਜੇਸਮਾਇ ॥ ਚੈਸਭੁਮੰਤੰ
ਮਾਤਮਗੁੜਾਨਾਹਿਧਿਖੇਤਾਂਕੋਨਰਮੁੜਾ ॥ ੧੯ ॥
ਜੇਉਚੁਬਕਜਗਲਹਚਲਾਵੇ ॥ ਤਿਉਵਹਿਰਾ

ਜਗਤੁ ਕਰਮਾਵੈ ਏਹੁ ਨ ਜਾਨੈ ਮੂਰਖ ਲੋਕਾ ਅਵ
ਰੇ ਮਮਦਿ ਵਯਾਪਾਵੈ ਸੇਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਜ ਮਮਿ ਗਿਜਾਨ
ਮਾਹਿ ਤਿਨੁ ਜੇਈ ॥ ਈਸੁ ਮਾਹਿ ਮਰੇ ਪੈਸੇਈ ॥ ਪੜਵ
ਰਕਰਮ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਤੇਜਾ ਮੇਪੁ ਨ ਮਰੇ ਮਕੁਰੇ ॥ ੨੧ ॥
ਚਾਮੀ ਕਰ ਜਿਉ ਕੰਠ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਚਿਰ ਦੇਰਾ ਮਨ ਤਥਾ ਪਾਛੁ
ਨਾ ਜੋਤੁ ਰੂਪ ਗਵੇ ਮੇਤ ਮਨਾਹੀ ॥ ਤਿਉ ਮਮਿ ਗਿਜਾਨ ਨ ਰਾਖ
ਵ ਮਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਵਿਸੁਧ ਗਿਯਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਤਾਂ ਮੇਕ
ਈ ਮਮਦਿ ਵਯਾਨਾ ਮਾ ॥ ਕੁਮਕਾਰਿ ਕੁਮੈ ਨੈ ਨ ਜਾਹ ਬਾਰੇ ॥ ਕੁ
ਮਤਾਨੁ ਪਾਰੇ ਵਹੁ ਗੁਪ ਸਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਉ ਕਰ ਤੋਤੁ ਤਨੁ ਇ
ਈ ਮਾਹੀ ॥ ਮੂਰਖ ਕਹੇ ਪਰਾਤ ਮਮਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ

ਰਯਜਗਾਮਾਹਾ॥ ਵਿਨਗਾਡਿਤਿਹਵੇਉਨਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਤਿਉ
 ਮਗਿਯਾਨਾਰਿਯਾਨਵੇਉਨਾਹੀ॥ ਸੁਧਾਰਿਯਾਨਹਰਿਗਾਮਸੁ
 ਮਾਹੀ॥ ਤਾਂਤੇਪਰਾਨਿਵਹੈਰਾਮਾ॥ ਤਾਂਮੇਅਚੇਨਤਮਕੋਨਾਮਾ
 ਵਪਾ॥ ਵੇ॥ ਸਾਖੀਹੈਮਗਿਯਾਨਕੇਕਮਲਨੈਨਸੀਰਾਮਾ॥ ਮ
 ਏਆਮਾਸੈਮਾਪੁੰਮਾਤਿਅਮਾਮੇਹਨਨਾਮਾ॥ ੨੬॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਜੂਬਿਨਤੀਕਰੀਲੀਨੈਨਰਮਵਤਾਰਾ॥ ਮਵਨੀਕੁਾਰਉਧ
 ਰਣਹਿਤਕੀੜਾਕਥਾਉਟਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਸੀਮਾਹਵੇਵੰਵਾਨ
 ਵੇ॥ ਪਾਰਬਤੀਤੇਪ੍ਰਸਨਮੇਉਂਤਰਣੇਕਮਨੁਪਾਪਰਮੰ
 ਪਦਰਲਕੁਮਹਾਂਸੁਨੇਮਿਟੇਤਮਕੁਪਾ॥ ੨੮॥ ਨਿਰਾਜ
 ਛੇਵਾ॥ ਸੁਗਾਮਮੇਵਿਵੇਹਜਾਪ੍ਰਭਿਜਨਕੁਮਾਰਕੋ॥ ਸ

ਸੇਬਾਦਮਦਕੁਤੰਸਮਸਤਮੋਖਕਾਰਕੋਪੁਗਰਮਾਇਣ
ਸੁਗਮਗਾਵਉਬਿਨਾਰਕੋਸਸੈਨਪਤਹਬਾਹਨਿਰੇਣ
ਸਮਸਤਮਾਰਕੋ॥੨੯॥ਵਿਨੇਹਜਾਕਪੀਸਮੋਸਮੀ
੩੩ਤਕੇਸਮੀਸਕੇਤੁਮਾਵਤੇਕੁਯੇਸਮਸਤਵੇਰਕੋ
ਦਮੀਹਨੁਮਤੰਸਮਮਾਵਿਲੈਸਮਸਤਬਾਨਰੀਬ੍ਰਿਤਾ
ਬਾਸਿਸਟਿਮਾਵਿਬਿਪੁਰਿਸੁਭਾਲਟੀਕੋਜੋਕ੍ਰਿਤਾ
॥੩੦॥ਨਿਪਾਸਨੇਮਸੀਨਕੋਟਸੂਰਕੀਪੁਰਾਧਿਤੀ॥੩
ਵਾਹਨੁਮਤੰਨਿਹਾਰੰਮਗਮੰਜਲੀਕ੍ਰਿਤੀ॥ਕ੍ਰਿਤੰ
ਸਮਸਤਕਾਰਯੰਨਚਾਹਿਤਾਹਿਮਾਨਕੀਮਚਾਂਮਤੀ
ਕੁਮਾਰਵਾਯੁਚਾਂਹਤੰਹਗਿਯਾਨਕੀ॥੩੧॥ਸੁਗਮ

ਜਾਨਕੀ ਕਰੋ ਜੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕੋ ਬਖਾਨੇ ਯੋਗ ਅਪਾਧ ਗਿਯਾ
ਨਉ ਜਨੀ ਸੁਭਗਤ ਹੁੰ ਪਛਾਨਿਯੋ ਦਿਵੇ ਹਜਾਤ ਬੇ
ਤਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਤੰਤ ਨਿਸਰਤੀ ਹਨੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਪੰਨ ਕੇ
ਸੇ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਸਿਤੀ ਤਰੀ ਸੀ ਤੇ ਵਾਨਾ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾ
ਤਛੰਦਾ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪੀ ਦਿਜਾਨੀ ਪਰਾਮੀ ਅਨਾਮੀ
ਸਦਾ ਸਰਦਾ ਨਿਰਨਾਮੀ ਦਿਨ ਪਾਧਿ ਰੂਪੰਨ ਬਾ
ਨੀ ਬਖਾਨੇ ਅਨੰਦ ਸੁਸਾਂਤੰ ਮਲੀਚੀ ਨਮਾਨੇ ३੩
ਨਿਰਜਾ ਛੰਦਾ ਨਿਰੰਜਨੀ ਬਿਕਾਰੀ ਨਦਿ ਮਾ
ਪਰੀ ਪਛਾਨਿਯੋ ਅਸੁਆਤਮਾ ਅਕਲ ਮਖੰਪ
ਕਾਸ ਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ ਜਗਤ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਤ

ਮੇਹਮਾਨੀਯੋ॥ ਉਪਾਇਪਾਲਸੀਹਰਨਰਾਮਚੇਤੁਠਾਨੀ
ਯੋ॥ ੩੪॥ ਸੁਰਾਮਸੀਨਿਧਾਸਤੀਸਿਜਾਮਮੇਨਿਰਾਲ
ਸਾਂ॥ ਮੇਰਪਰਾਮਚੰਦਮੇਕਥੇਸਜੀਵਬਾਲਜਾਂ॥
ਸਕੇਤੁਜਨਮਗਾਮਕੋਪਤੰਗਵੈਸਨਿਰਮਲੇ॥ ਸੁਰ
ਧਪੁਤੁਯਾਗਪਾਲਸਾਭਿਮੰਡਲੰਦਲੇ॥ ੩੫॥ ਨਿ
ਵਾਰਸੁਪੋਗਤਮਾਸੁਨਾਰਪਾਵਨੀਕੀਰੀ॥ ਮਚੇਸ
ਚਾਪਤੋਰਿਗਾਮਪਾਣਜਾਨਕੀਚਰੀ॥ ਸੁਰੇਣੁਕਾਪੁ
ਪੁਤਰਾਮਗਾਮਜੀਮਨੰਦੀਹਰੇ॥ ਸਕੇਤਵਾਸਮੇਸਮੰ
ਸਮਾਦਯਾਨਸੀਕਰੇ॥ ੩੬॥ ਸੁਰੰਗਾਬਨਿਗਾਮੰਦਿ
ਰਾਧਵੈਤਮਾਰਣਾਮਗੰਧਰਪਾਣਛੇਦਨੀਕੁਰੰਗਾਰੂ॥

ਪਧਾਰਇ॥ ਸੁਛਾਇ ਸੀਯਕੀ॥ ਹਿਤੀ ਜਟਾਯੁ ਮੇਖ
ਚੰਲਰੇ॥ ਕਬੀਰ ਦੇ ਤੋ ਮੇਖ ਕੈ ਸੁਭੀ ਲਨੀ ਫਲਗਰੇ
ਤ॥ ਸੁਗੀ ਦੇ ਸੋ ਸਮਾਗਮੀ ਸਬਾਲ ਪਾਇ ਹਾਰਇ॥
ਵਿਨੇ ਹਜਾ ਪ੍ਰਮੇਧ ਨਿਸੁਮੰ ਦੁਸੇ ਤਕਾਰਇ॥ ੩੮॥
ਵਿਮਾਨ ਪੁਸਪ ਕੀ ਸੁਬੈਠ ਮੇ ਸਮੀ ਵਿਜੇ ਰੁਰੇ॥ ਸਰੇ
ਤਮਾਵਨੀ ਸੁਭਾਲ ਰਾਸਟੀ ਕਚੀ ਕਰੇ॥ ਏਨੇ ਸੁ
ਮਾਨਿ ਕਰਮ ਜੇ ਸਮਸਤ ਜਾਨ ਕੀ ਕਰੇ॥ ਅੰਗੇ
ਰਾਮ ਚੰਦ ਮੇ ਸੁਲੋਕ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਧਰੇ॥ ੩੯॥ ਵਿਕਾਰ
ਪੀਨਾ ਮਾਤਮਾ ਸਮਸਤ ਰਾਮ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਨਰਲੇ ਨ
ਬੈਠ ਤੇ ਨ ਪੀਨ ਸੇ ਕਰਿ ਨ ਠਾਨਿਯੋ॥ ਨਵਾਛ ਪੈਨ
ਨਿਰਧਰੀ ਕਰਾਵੈ ਰੇ ਸੁਖ ਮਾਰੁਇ॥ ਵਿਕੀਖਇ

ਤਿਆਗਾਪੇਕਰੇਨਰੰਚਕਾਰਯੀ॥ ਮਨੰਦਰੁਪਾਮਾ
ਚਲੇਪ੍ਰਭਾਮਚੀਨਧਾਰਯੀ॥ ੪੦ ਵੇ ੭॥ ਮਾਂਝੀਆ
ਗੁਣਾਮਨੁਗਾਤਿਕੁਟੇਲੀਲਾਵਿਗ੍ਰਹਰਾਮਾਕਰ
ਤਾਕੁਸੇਜਗਤਮੇਤਰੇਜਾਹਿਕੁਜਨਾਮਾ॥ ੪੧॥
ਮਹਾਂਦੇਵਉਦਾਨਾ॥ ਨਰਾਜਛੇਦਾ॥ ਹਨੂਮਤੰਤ
ਤੋਸੁਗਾਂਮਤੰਤਕਬਖਾਨਯੀ॥ ਸੁਆਤਮਾਂਮਨਾ
ਤੁਮਾਪਗਤਮਾਪ੍ਰਭਾਨਿਯੋ॥ ਮਕਾਸਕੀਯਥਾ
ਭੇਦਾਡਿਧਾਸੁਲੇਕਮੇਦਿਖੀ॥ ਜਲਾਸਧੇਨਿਹਾਰ
ਯੇਸਮਸਤਲੇਕਮੇਦਿਖੀ॥ ੪੨॥ ਮਹਾਂਮਕਾਸਧੇ
ਕੋਸੇਦਿਛਿਨਾਮਾਨਜਾਨਿਯੋ॥ ਮਕਾਸਭਾਸਤੀ

ਸਰੋਪੁਤਿ ਬਿਬਨਾਮਮਾਨਿਯੋ ਸੁਬੁਧਿਮੋਵਾਛਨ ੨
ਏਕਨੇਰਤੰਨਿਨਿਹਾਰਯੋ॥ ਸੁਪੁਰੁਣਿਕੰਹੇਤਿਸੇਨੁਤੀਮ
ਭਾਸਧਾਰਯੋ॥ ੪੩॥ ਸੁਬਿਬਰੂਪਤੀਸਰੋਤ੍ਰਿਧਾਨਿਦੀਸੁ
ਯੋਪਿਖੋ॥ ਸਭਾਸਬੁਧਿਕਾਰਯੋਵਾਛਨਚੇਤਨੀਬਖੇ
ਵਿਕਾਰਹੀਨਸਾਖਣੀਮਰੋਪਤੇਕੁਮੀਯਥਾ॥ ਮਰੋਪਤੇ
ਸੁਜੀਵਤਾਸੁਸਾਂਖਣੀਕੁਮੀਤਥਾ॥ ੪੪॥ ਮਭਾਸਤੇਮਿ
ਖਾਸਨਾਤੁਮੋਵਿਕਾਰਭਾਨਿਯੋ॥ ਸੁਬੁਧਿਮੋਵਾਛਨਪਰ
ਤਮਾਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਵਿਛੇਨੁਤੇਵਿਕਲਪਤੰਨਰੰਚਕੇਰ
ਲੇਖਯੋ॥ ਪੁਪੁਰੁਣਿਸਮੀਤਿਸੇਇਕੰਤੰਤਾਪੁਧੇਖਯੋ॥ ੪੫
ਸੁਤੰਤਮਸਯਵਾਕਕੇਸਭਾਸਜੀਵਕੀਤਥਾ॥ ਇਕੰਤੰ

ਬੇਦਕੁਖੇਹੋਸਮਸਤਬੇਦਮੇਕਬਾਪਰਾਤਮਾਸੁਜੀਵ
ਕੇਉਕੱਤਾਗਿਆਨਹੋਇਯਨਟਾਮਾਦਿਨਟਯਾਸਕਾਰਯਾ
ਮਰੇਸੁਨੋਹਨੁਤਦਾਵਿਜਾਨਮੇਹਕੁਗਤਿਯੇਸੋਮੇਹਕੁ
ਵਕੇਲਹੋਵਹੀਨਕੁਗਤਯੇਨਰਾਕਿਯਾਕਲਾਪਮੇਬਹੋ
ਜਮੇਸਤੀਸਮਾਨਗਿਆਨਮੇਖਤੇਸੁਪਾਇਹੋਜੱਗਤਸਿ
ਧਨੀਰਮੇਸਦਾਬਹੋਜੁਜਾਇਹੋ॥੪੭॥ਸੁਗਧਮੇਰਿਦੇਸ
ਨੇਸਮਾਪਮੇਹਗਾਇਯੋਅਪਾਪਪ੍ਰੀਨਸੀਲਤੇਹਨੁਮ
ਤੇਸੁਨਾਇਯੋਅਭਗਤਮੇਸਠਤਬਾਨਤਾਰਿਪੇਬਖਾਨ
ਯੋਸੁਰੇਸਗਜਲਖਮੀਨਯਾਸਮੀਪਛਾਨੀਯੋ॥੪੮॥
ਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾਮੈਯਾਪਾਰਬਤੀਯਹਰਾਮਹਿ

ਦੇ ਮਤਿਗੋਪ ਮਯਾਤੁ ਮਪਾਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਾਰਿ ਸੁਪਾਵਨ ॥
 ਮੀਰਟ ਮੰਗ ਮਪਾਪੁ ਨੇ ਖਿਨ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮਪਾਪੁ
 ਰਾਮ ਕਹੇ ਮਥ ਕੈ ਸਕੁ ਬੇਟਨ ਮੇਜੁ ਮਹੇ ਕੁਛੁ ਸਾਰੇ ॥ ਜੇ
 ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਵੇ ਨਿਤ ਹੀ ਨਰ ਸੇ ਕੁਵ ਬੰਧਨ ਮੁਢਿ ਖਾਰੇ ॥ ੪੬ ॥
 ਰੋਪਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨੀਲੇ ਪਾਪ ਹਜਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਨ ਮੀ
 ਜੁ ਕਰੇ ਮਪਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਸੇਵੇ ਹਸ ਕੁਤੇ ਮਰੇ ॥ ਰਾਮ ਬਚ
 ਨ ਜਿਯੁ ਜਤਿ ਉਚਰ ਰਹੈ ੫੦ ॥ ਜਾਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਿਪਾਪੀ ਜੇ
 ਦੀ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਚੋਰੀ ਕਰੇ ਬ੍ਰਹਮਨ
 ਮਾਰੇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਰੇ ੫੧ ॥ ਯੇਗਾ ਬ੍ਰਹਮਨ
 ਜੇ ਮਾਰੇ ॥ ਯਾ ਬ੍ਰਿਧ ਕੋ ਜੇ ਮਹਾ ਬ੍ਰਿਕਾਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਹੋਗਾ

[illegible]

ਮਾਤੁਦਿਨ੍ਯਾਪੁਦੈਨੀ॥ ਕਰੇਮੇਧਮੇਧਾਨਥਾਕੀਤਿਬੈਨ
ਕਰੇਨਸੁਮੇਹਾਨਿਸਾਂਤਾਨਿਨਿਨੈ॥ ਹਰੇਮਾਪਕਾਰੀਰਿ
ਦੇਧਾਂਮਕਿਨੈ॥ ੨੬॥ ਮਥਸੀਸਾਰਕਤਾਵਲੀਕੁਖਾ
ਕਿਤਪਾਰਿਨ੍ਯਾਲਾ॥ ੨੭॥ ਮਰਥਕੇਨੇਖਕੇਬਾਪਨ
ਨਪਦੇਸਮਾਲਾ॥ ੨੮॥ ਨਉਪਟਦੇਸਤਿਮੂਲਕਿਤਪਦੇ
ਸਤਿਹਮਾਧਿਮਾਇ॥ ਕੰਠਧਰੇਨਕਤਾਹਰੇਮੰਗਲ
ਮੰਗਲਗਾਇ॥ ੨੯॥ ਕੁਖਾਸਾਰਕਤਾਵਲੀਸੁਕਤਾਵ
ਲੀਮੂਲਾਕੇਚਿਤਕੁਖੇਸਕੁਨਿਤਤਿਤੀਨਾਮਮਨ
ਕੁਲਾ॥ ੩੦॥ ਮਥਨੇਸਲੇਕਕਰਿਕੇਮੂਲਮੰਗਲਾਚਾਰਟਕ
ਚਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਧਰਮਸਰਬਸੁਖਖਾਨਜਾਨਸਕੁਕਿਤ

ਕਾਰੀ॥ ਧਰਮ ਧਰੇ ਬੁਧ ਮਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰ ਮਾਨੁ ਰੀ॥
ਧਰਮ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਪੇਤੁ ਨਿਖਲ ਕਿਲ ਕਲ ਮਲ ਪੇਵਤੁ॥
ਤੀਨ ਦੇਵ ਕੇ ਦੇਸ ਧਰਮ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਤੁ॥ ਨਿਸਾ
ਨੁ ਨ ਰਕ ਕੁਸੁਨਾ ਬਿਥੇ ਧਰਮ ਬਿਮੁਖ ਨ ਰਨੀ ਤਰੀ ਮਾਰੇ
ਧਰਮ ਸਾਰ ਸੀ ਸਾਰ ਮੇਤੁ ਤੇ ਧਰਮ ਨ ਮਾਮ ਮਾਮ ਨਿਰੰਤਰ॥
ਨੁ ਜਾਹਿ ਰਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨਾ ਨਾਸੀ ਤੁਜ ਨਾ ਕਾਸੀ
ਧਰਮ ਧਨਾ॥ ਧਰਮ ਧਰੇ ਮੇਨਿ ਤਨਿ ਰਿਤੁ ਮੀਤਰ ਮੁਟਿ ਪਾ
ਨੁ ਦੇ ਧਰਮ ਨਿਰੰਤਰ॥ ੮॥ ਨਿਏ॥ ਮਮ ਬਪਿ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਿਸਦੇ
ਨੁ ਕਾਰਿ ਦੇਰੇ ਨ ਧਰਮ ਮਨਾ ਕਾ ਧਰਮ ਸੁਰੂਪ ਨਿਮਿਤੁ
ਧਰਿ ਸਬਤੁ ਨ ਸੁਦਿ ਪਾ ਕਾ ੯॥ ਬਿਮਾਗ ਮਾਰੀ ਸਾਨੁ ਦਾ

ਮੇਰਾ ਸਤੁ ਬਚਨੁ ਤਪਨਾ ਸੀਲ ਸੇਚ ਫਿਸਨਾ ਬਿਨਾ
ਧਰਮ ਲਿਗਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਛੇ ॥ ਉਧ ਜੇ ਧਰਮ ਵਾਕ
ਸਤੁ ਕਰਮ ਮਤਾ ਨਟਨਾ ਨ ਕਰਿ ਧਰਮ ਵਧੇ ਨਿਤਾ ॥ ੨੧ ॥
ਬਿਤੁ ਧਰਮ ਧਿ ਮਾ ਕੇ ਸੀਗਾ ਧਰਮ ਕੇ ਧਰਮ ਕੇ ਰਿਹੇ ਤੁਹਿ ਰੀ
ਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਛੇ ॥ ਸੁਰੁ ਕੁਲ ਜਨਮ ਸਰੂਪ ਤਨੁ ਰੂਪ ਭੋਗ
ਮਾਪਤਾ ਪੀਰੁ ਤੁਹੇ ਹਮ ਰੇਗਾ ਤਨੁ ਧਰਮ ਜਾਨੁ ਫਲ
ਸਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਛੇ ॥ ਧਰਮ ਪੀਤੁ ਨਿਤ ਬੇਦ ਵਿਚਾਰੇ ॥
ਉਤਮ ਨਾਨੁ ਸੁਰੁ ਵਜੇ ਧਾਰੇ ॥ ਇਨ੍ਹੈ ਮਰ ਬਹਿਰਾਗ
ਮਨ ਨਿਹਾ ਨਿਹਾਇ ਰੂਪ ਪਤ ਸਫਲ ਜਨਮ ॥ ਭਿਧ
ਮੁਹਿ ॥ ਇਨ੍ਹੈ ਬਿਨਾ ਨਿਉ ਮੀਟੈ ਰੀਨਾ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ਨੀਵ
ਸਮਰੀਦ

ਮੰਦਰਿਉਧਰਮਾ ਬਿਨਤਾ ਤੇ ਧਰਮਨ ਵਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥
ਸਮਸਿਤੁ ਖਨਮ ਵਰਸੁ ਖਤਪਨ ਖਿਮਾ ਸਮਜਨ
ਬੁਧਮਗਜਾਨ ਸਮਵਾਨ ਨਹਿ ਧਰਮਨ ਵਰਜਾ ਸਮਾਨ
॥ ੨੫ ॥ ਸਚਾਰਫਲ ਮੇਏ ਕਰੀਉ ਪਜੇ ਰਿਵੇ ਨਜਾ ਸਾਮਾ
ਜਾਗਲੇ ਕੇ ਕਰਨ ਜਿਉ ਜਨਮ ਬਯਰਬ ਹੋਤਾ ਸਾ ॥ ੨੬ ॥
ਵਿਧਰਮ ਪਰਮ ਪਾਰਸਮ ਮੈ ਜੋ ਵਰਾ ਕਫਲ ਚਾਰ
ਮਾਤਾ ਤੇ ਜੀਉ ਰਿਉ ਧਰਮ ਕੋ ਧਰੇ ਜਾ ਬੁਧ ਉਦਾਰ ॥ ੨੭ ॥
ਕਾ ਬਿਤਾਨਾ ਗਾਸ ਕੋ ਮਵ ਕਾਰਿ ਨੀਰ ਜੋ ਕੋਇ ਦਿਵੀ ਵਰੇ ਨ
ਸੋ ਕੋਇ ਮਕਰਨਾਰਜੀ ਲਰਭ ਤੇ ਸੋ ਕੁਤੁ ਤੁਰੰਗਾ ਜੋ ਦੇ
ਖਾ ਮਸੋ ਕੋ ਉਤੁ ਸਵਸੋ ਕੋ ਵਯਾ ਕਰਣਰ ਵਨ ਦੀ ਹੀ ਸਰ

ਤਿਤੇ ਸਕੁ ਸੇਰੈ ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲ ਸੁਰੈ ਸਕੁ ਸਿਤਾਨ ਪਾ
ਨ ਸੇਰੈ ਕਰੈ ਦਾਨ ਖਿਤ ਖਿਤ ਪਾਤਿ ਤੇ ਮੁਢ ਸੇਰੈ ਕਰੈ
ਮੋਨ ਸਿਖੀ ਸੇਰੈ ਪੈਰੈ ਨ ਸੇਰੈ ਮਾਤਿ ਸੇਰੈ ਭੈਰੋਨ ਧਰਮ
ਸੁਮਾਤਿ ਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ਵੇ ਸੁਖੀ ਵਖੀ ਨਰ ਨਗ ਭਮੇ ਧਰਮ
ਕਰੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ਸੁਖੀ ਕਰੈ ਤ ਸੁਖ ਵਧੇ ਵਖੀ ਕਰੈ ਵ
ਖਯੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ਵੇ ॥ ਸਤੁ ਵੇਰੈ ਵੇਰੈ ਪਈ ਉਤਮ ਏਕ
ਕਰਿਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਵਸੇ ਛੇਵਾ ਮਾਨਿ ਵਸੇ ਯਸ ਜਿ ਸੇਨਿ
ਤਾਨਿ ਤਾ ॥ ਇਤੁ ਸੀ ਸਾਰ ਪੁਤਾ ਵਲੀ ਤਾ ਸਖ ਬਮ ਮਾਧਿ
ਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਰਮ ਨਿਰੁਪਯੋਤਾ ਸਮੇ ਜਨ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਸੁਰ ਸਾਕੁ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਾ ਜਾ ਕੇ

ਜੁਨੇ ਅਧੇਨ ਤੇ ਹੋ ਚਿਤਿ ਤਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਬ ਬਰਨ ਚਰਨ
ਤਪਾਝਮੇ ਜਨਮ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਧਾਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮੂਰਿ
ਚਿਤੁ ਜਾਹਿੰਦ ਰਿਪੰਡੁ ਤਸੁ ਤਕੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰੋ ॥ ਪੁਛੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਸੁਰੁ ਸਿਖ ਤੁਧਾ ॥ ਗਜਾਤੁ ਵੰਤੁ ਹੋਵੈ ਨਿਜ ਜਨਨੁ ਪਾਗੁ ॥
ਨਿਜ ਨੈਯਾਤ ਬਚਨ ਧਰੇ ਜਬਾ ॥ ਨੇਹਿ ਸਿਖ ਕੋ ਪਰਮ ਸਾਂ
ਤੁਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭੋਟ ਕਛੰਦਾ ਗੁਰ ਕੀਰਤ ਕੇ ਮਧੋ ਪਕਰੇ ॥ ਜ
ਸਬਾਂ ਧਵਮੀ ਤਨੁ ਪੋਖਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਸ ਜਮੈ ਕਰਮਾਂ ॥ ਤਿ
ਕਰੇ ॥ ਮਮ ਬਲਾਸੁ ਤਉ ਪਕ ਬੀਨ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰੋ ॥ ਤਿਜਨੁ
ਚੀਤੁ ਰਨੁ ਪ੍ਰਗਰਮਾ ਵਿਗਯਾ ਪਾਤਾ ॥ ਤੁਯਾ ਗਵੇ ਕੁਰੁ ਗੁਰ
ਮੰਦਰੀ ਸਿਖ ਕੀ ਨਰ ਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਭੋਟ ਕਛੰਦਾ ਗੁਰ ਕੇ

ਧਨੁ ਕੇ ਜਨ ਜੇਹ ਰਿਖੈ ॥ ਧਤੁ ਤੇਜ ਦਿਭੁ ਤਦੁ ਧੀ ਮਰਹੈ ॥ ਧ
ਰਮਾ ਨਿਟਰੇ ਨਰ ਕੇ ਸੁਪਰੈ ॥ ਉਪ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤੇ ਸੁਚਾ ਦਿਖਾ
ਪਾਇ ॥ ਮੁਖ ਧਾਨਿ ਪ੍ਰਸਵਾ ਦਿਕਲ ਮਨ ਬਿਨ ਬਬੇ ਕਟਰ
ਭਾਗਾ ਨੀਚ ਕਰਮ ਨੀਚ ਰਿਕਰੇ ਗੁਰ ਨਿਦਾ ਮੇਰਾ ॥ ੬ ॥
ੴ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਲਾ ਕਾਟੇ ਬੁਧ ਲੋਚਨਾ ਕਰੈ ਪੈਤ ਮਾਮਰਾ
ਨ ਹਿਮੋਚਨਾ ॥ ਨਿਗਾਵਹੁ ਫਿਗ ਕਰੈ ਜੁਸੀ ਗੁਗਾ ਨ ਮੋਨ
ਮੋਤੁ ਪਚਰਹੁ ਧਾਰੈ ਉਰਾ ॥ ੭ ॥ ੴ ॥ ਤੈਵੇਹੁ ਤੁਟ ਕਉਲੇ
ਦੇਰੇ ਧਾਰੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ ਮਲੇ ਕਾਮਨ ਸੇਵ ਕੇ ਕਾਟੇ
ਨ ਬਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ੴ ॥ ਤਸੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਾਸ
ਤੀਸਾ ਮਧੁ ਜਾਇ ਗੁਰ ਉਪ ਮਾਤਾ ਮੇਕੀ ਕਵਹੁ ਚਿਨ

ਯਾਲਾਹਿਤਲਾਇ। ਨ। ਨੇ॥ ਵਿਦਯਾ ਵਰਨ ਤੀਸਰੇ
ਦਮਠਾਈਮਾਨ॥ ਵਿਦਯਾ ਪਾਤਮ ਪਾਤਮ ਪਾਤਮ
ਯਾਧਿਧਿਨਿਦਾਨ॥ ੧॥ ਸੇਯਾ॥ ਇਹ ਦੇਵ ਕਰਗਾ ਨਜਨ
ਨਨਕੇ ਮਕੁਮਾਨ ਮਦਾਇ ਵਿਕਾਰ ਦਿਨਾ ਸੇ॥ ਪਾਨਿਕੇ
ਤਨੀਤ ਨਕੇਵਹੁ ਬੇਧ ਮਧੈ ਮਕੁਮਾਨ ਵਿਕਾਰ ਨਿਵਾਰ
ਮਮਗਾ ਮੀਮੁਤਜਾ ਸਹਲਾਹਲ ਦੇ ਨਚ ਮੇਧ ਦੇਵਨ
ਪੀਕਛੁਤਾ ਸੇ॥ ਜਨ ਪਾਤਮ ਪਾਤਮ ਕੇ ਸੇਧ ਕੇ ਸੇਧ
ਕਧ ਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਨ। ਸੇ॥ ਮੇਥਨ ਸੇਨ ਮਹਾਰ ਪਾਤਮ
ਤੁਨੇਤੁਨੇ॥ ਪਾਤਮ ਸਹਤੁ ਪਾਨਿਕਾਰ ਤੁਨੇ ਸਾਂਤੁ ਮੇਧੀ
ਜਨ॥ ਨ। ਨੇ॥ ਸੁਖੀ ਵਿਮਾਧੀ ਮਾਲ ਸੀਕਾ ਮਿਰਜ

ਯਥਾਗੁਸਾਇ। ਭਿਰਿਅਧਿਕਾਰਨਸਾਸਭੁਕੇਖਟੇਖੰ
ਨਨਜੇਇ॥੪॥ ਸੰਕਰਛੰਦਾ। ਕਛਪਿਤਸਨਹਨਲਫ
ਫੁੰਤਲਭੁਕਧਾਮਨਦਾਮਾ। ਯਸੰਚਰੀਜਿਹਚਿਤੁ
ਚਿਤੁਧਾਮਕੀਟਖਧਾਮਾ। ਕੁਈਨਾਸਪ੍ਰਕਾਮਗਾਮਰੀ
ਕੁਧਮੁਛਮੇਹਯੇਬਾਮਾ। ਮਧਕਾਰਨਹਿਤਿਹਸਾਸ
ਭੁਕੇਖੁਕੁਜੇਨਿਤਸ੍ਰੀਰਾਮਾ। ਪਾਸੇ॥ ਜਿਹਨਿਜਮਭ
ਕਛਨਾਹਿਸਾਸਭੁਤਾਹਿਕੇਕਿਮਾਕਰਹਿ। ਲੇਚਨਾਇ
ਨਜਮਾਹਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬੀਕਿਮਾਕਰੇਕੁਹਾ॥੬॥ ਵੇ॥ ਬ
ਚਮਸੁਮੀਮੀਚਗੁਰਮਸੁਖਸੁਮੇਸਿਖਾ। ਪੰਚਦਸ
ਗੁਰਸਿਖਮਰਏਕਮਧਾਠਮਾਸਿਖਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਤ

ਕਰੁਮੀ ਸੁਰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮ ਵਰਜਹਾਇ। ਕਰਹਿ ਬ੍ਰਿਧ
 ਬਿਨੁ ਯਾਪ ਠੀ ਬਾਹਿਰ ਪੰਚਗੁਣਗਾਇ। ੮॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰ
 ਤਪੁ ਪਬੁਧ ਭਗਤ ਉਦਮ ਰੇਗਨ ਦੇਹਾ ਕਰਹੀ ਬ੍ਰਿਧ
 ਬਿਨੁ ਯਾਪ ਠੀ ਪੰਚਾਂਤਰ ਗੁਣ ਏਹਾ। ੯॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਵਾ ਬਿ
 ਕਰ ਬਿਨੁ ਯਾ ਬਿਨੁ ਯਾਹੇਇ। ੧੦॥ ਬ੍ਰਿਧ ਬਿਨੁ ਯਾ ਕਰ
 ਹਿਨੁ ਬੇਰੇ ਭਨ ਕੇਇ। ੧੧॥ ਮਥ ਬਿਨੁ ਯਾ ਮਹਮਾਨਿ
 ਬਿਨੁ ਯਾ ਉਦਮ ਸਿਲਪ ਤਾਪੰਡਤ ਸੰਗਾਰੀ ਮੀਤੁ। ਮਥੇ
 ਭੁਤ ਸਾਕਰ ਏਨੇ ਪੰਚ ਨਿਧਾ ਸੁਖ ਨੀਤੁ। ੧੨॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰ
 ਭੁਤ ਮਾਤੁਲ ਯਨ ਬਿਨੁ ਯਾ ਨਰ ਬਪ ਜਾਨਾ। ਬਿਨੁ ਯਾ
 ਭੁਤ ਭੁਗਵੰਦ ਬਿਨੁ ਯਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਾਨ। ੧੩॥ ਬਿਨੁ ਯਾ

ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਮੇਵਿਨ੍ਹਾਨੇਵਦਿਸੇਖਾ ਪੁਜਨਿਯੋਕਾਰਿਅਪ
ਤੀਵਿਨ੍ਹਾਖਿਨਪਸਨੇਖਾ॥੨੩॥ਨਿਨ੍ਹਾਕੇਜਨਕੇਗ
ਕੁਜੇਖਸਪੁਰਖਸਮਾਨਾਨਰਨਗਜਾਨਨਿਜਮਾਧਿ
ਕੁਤਾਰਿਜਾਨਖਿਨਪਸਜਾਨਾ॥੨੪॥ਧਰਮਸੀਲਗੁਣ
ਦਾਨਤਪਾਵਿਨ੍ਹਾਖਿਨਜੇਜੰਤਾਮਰਤੁਲੇਕਾਖਿਤ
ਗੁਰਤੇਨਰਬਪ੍ਰਿਗਵਿਚਰੰਤਾ॥੨੫॥ਸੁਰਸਿਰਤੁਲ
ਪ੍ਰਾਨਿਪਦਨਜਨਸਿਖਯੋਗਵਿਗਨਾਰਾਧੰਤਗੁਣੀਮੁਗ
ਖਟੇਖਨਰਨਰਤੇਪੁਰਨਉਦਾਰਾ॥੨੬॥ਪੁਰਖਮਾ
ਸਤੀਕ੍ਰਿਮਾਲਯੋਗੁਣਦੇਖਨਕੀਸੀਧਾਰੁਪਕੁੰਦਾ
ਧਿਕਾਰੰਜਿਕ੍ਰਿਮਾਪ੍ਰਾਪਤਿਪ੍ਰੇਮੀਧਾ॥੨੭॥ਮੁਗਾ

ਜਨਿ ਜਯਾਮੇ ਧਰੁ ਪੁਨਿ ਤਨਿ ਨ ਕਾ ਕੁ ਪੁਨਿ ਜਮ
 ਦੇਸੇ ਮੇ ਪੁਨਿ ਤਗਾਈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰੁ ਦਾਤਾ
 ਗੁਰੁ ਜੇ ਸੇਵਤ ਨ ਪਤਾਸਾ ਪਾਇ ਨ ਨਾਮ ਸਉ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਕਾ
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੁਪਨਾ ਪਰਦਾਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰੂਪੁ ਦਰਬੰਜੁ ਬਨੁ ਸਹਤ
 ਸੁਕਲ ਜਨਮ ਬਹੁ ਬੀਧਾ ॥ ਦਿਵ੍ਰਜਾ ਬਿਨੁ ਮੇਰੁ ਤਨੁ ਪੀਯੋ
 ਉਕੇ ਸੁ ਬਿਨੁ ਗੀਧਾ ॥ ਅਲੀਕਾ ਰੁਪੁ ਦਰੁ ਬੇਖਾ ਬਿਨੁ ਜ
 ਰਪੁ ਹੋਇ ਰੂਪਾ ਸੇਵਤੁ ਸੀਤੁ ਨ ਜਗੁ ਬਿਤੁ ਜਨੁ ਦਿਵ੍ਰ
 ਜਾਨੁ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਕੇਤੁ ਜਾਗਚ
 ਏਕੁ ਮੇਰੁ ਪਰਿਗਾਮਾ ਸੇ ਪਗਾਗਿਨੁ ਤੁਹਨਾਗਾਨਿ ਸਤੁ
 ਮਾਨੁ ਮੇਰਿ ਰਗਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦਿਖੁ ਦਿਵ੍ਰਜਾ ॥

ਭਾਸਾਇਨ ਕੇ ਜਨਗਾਰਲਾ ਮਘਾਇ। ਸੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਵਰ
ਦਿਖਾਇਯ ਨਾਗ ਬਿਖਗਾਇ॥ ੨੩॥ ਮਾਭਾ ਵਡਰਖ
ਭਾਗਵੰਤ ਪਤਾਜਿ ਉਦਿਤ ਕਾਰਾ ਕਰੇ ਨਾਰਾਜਿ ਉਪੇਮ
ਬਚੇ ਸੇਵਟਾਰ ਸੁਖ ਕਾਰਾ॥ ੨੪॥ ਗਦਿ ਨ ਯਾ ਬਾਂਧਵ ਨਿ
ਉਸ ਕਲ ਕਾਰਨ ਨੇਤੁ ਜਦਾਗਾ ਨਾਯਾ ਕਕੀਰਤ ਵਰ
ਯਕੀਤਾਂ ਤੇ ਭੇਦ ਉਦਾਰਾ॥ ੨੫॥ ਸਚੰ ਸਗੁਣਾ ਵਿਦਯ ੦
ਵਧੇ ਪਾਨਾਨਾ ਮਭੁਯਾਸਾ ਰਸਨਾ ਮਰੇ ਨਿਜ ਨਿਦ
ਜੇ ਜਿ ਮਜਲ ਨੀਰੇ ਦਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਸਾਸਤੁ ਕਰਤ ਮਨਦਰ
ਤੁਲਸੀ ਨਖਲ ਕੇ ਮਨ ਉਪਜੀਤਾ ਜਿ ਉਦਿਗ ਕੁਨਾ ਮਾਧ
ਜੇ ਉਲੂ ਮੰਧ ਕਰੀਤਾ॥ ੨੭॥ ਮੈਯਾ ਮੁਕਵਾਂ ਸੁਖ

ਲਕੰਕਣੇਧੇਕਰਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਗਰਮੇਤਨਹਾਰਾਮੁਖਚੰਦ੍ਰ
ਭਾਇਗਕੰਜਪ੍ਰਭਾਤਨਕੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਰਭੁਸੀਪਰਦਾਰਾ
ਇਸਨਾਨਵਲੇਪਨਚੰਦਨਕੰਕਮਰੀਧਪਾਨੀਕਰਗ੍ਰਿਨਤੁਰ
ਗਾਨਰਕੋਇਹਸੰਦਰਸਾਨਰਕਰੇਪ੍ਰਾਸੀਤਮਨੀਤਕਲੇਸਰ
ਭਾਗਾ॥੨੮॥ਸੇਯਾ॥ਸਕੁਕੁਖਟੁਮੇਸਕੁਕੁਖਟੁਪੈਯਾ
ਵੇਦਮਈਇਕਬਾਣੀਉਦਾਗਾ॥ਨਰਕੋਵਾਹਿਸੰਦਰਬੇਗ
ਕੋਰਬਪਸਾਰਸਿਸੇਫਲਦੇਵਹਿਸਾਗਾ॥ਨਰਕਾਨਨਚੰਦ੍ਰਸ
ਕੁਨਰਨੇਪਰਨਾਵਿਨਯਾਸਮਭਾਹਿਮਭਾਗਾ॥ਨਰਕਾਤ
ਸਦੀਵਪਛੇਵਿਨਯਾਹਾਰਿਨਯਾਲਚਹਿਜੋਪਦਾਰਬ
ਭਾਗਾ॥੨੯॥ਨੋ॥ਬਾਣੀਦੇਹੇਸੇਰਠਦੇਇਸੇਯਾ

ਨਾਮਿਕ ਸੰਕਰ ਮਠ ਬੀਸ ਬਿਤਾਓ ਭਿਤਾ ਬਿਤ ਕਰੈ ਮਹੀਨਾ।
ਦੋਃ॥ ਇਤੁ ਨੀਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਭਿਤੀ ਮਧਯਾਕੀਰ
ਤਾਵੇਨ੍ਹਾ ਕ੍ਰਿਕਰੀ ਕਵਚਾਰੇਨ੍ਹਾ ਲਸੁਕਾਇ॥ ੩॥ ਦੋਃ॥ ਕ
ਦੇਚਰ ਬੇਰਾਜਾ ਨਹਿਤ ਉਤਮ ਮਠ ਸਲੋਕਾ ਸੇਕ ਸੁਕਹਿਤਿ
ਜੋਕ ਕਰੈ ਮੀਤ ਪਿਮਕੁਤ ਸਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਜਨ ਉਤਮ ਰੇਰ
ਧਰਾ ਪਰ ਉਤਮ ਪਾਉ ਧਰੇਨ ਚਜੀਤ ਮਰੇ॥ ਮਠਿ ਵਾਕ ਪਾਵੇ
ਰੁਜ ਬਾਰ ਬਸੁਨ੍ਹਰ ਸੇਧਰਿ ਦੇਸ ਬਚੁ ਕਰੇਰੇ॥ ਪੁਣ੍ਹ ਕੇ ਸੁਨ੍ਹਰੀ
ਬਸੁਨ੍ਹਰੀ ਰਭ ਲੋਜਨ ਪੀਰ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਨ ਕਰੈ॥ ਬੁਧਾ ਸਿਉ ਲਖ
ਕਸਤ ਵਜਤੁ ਪਰੈ ਪਰ ਬੇਤੁ ਮਲਖ ਟੁਇਉ ਚਰੈ॥ ੨॥ ਦੋਃ॥
ਤਨ ਪਾਟਨ ਲਕਰ ਸੁਖ ਪੈ ਬੁਧ ਬਿਦਾਂਤਾ ਵੇਚਾਰਾ ਜੀਵ

ਮਹੀਸਾਰੋ ਕੁਰਗਾਤਿ ਮਨ ਨਿਰਵੇਦੇ ਧਾਰਾ॥੩॥ ਜਲ ਕਰ ਕਰ
ਦਮ ਉਪਜਾਹੈ ਜਲ ਕਰ ਪੰਕਾ ਵਿਨਾਸਾ॥ ਮਨ ਕਰ ਉਪਜੇ ਪ॥
ਪਕਿਲ ਮਨ ਕਰ ਹੀ॥ ਮਾਪਨਾਸਾ॥੪॥ ਜਲ ਬ੍ਰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਨ॥
ਨੜੈ ਜਪੀ ਭਪੀ ਬ੍ਰਤ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਜਲ ਸਨਾਨ ਗ੍ਰਸਤੀ ਨ ਕੋਪੁ
ਜੇ ਉਠੈ ਨਿਰੰਤਰਾ॥੫॥ ਜਲ ਨਾਏ ਨਾਏ ਨਹੀ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਕਰਣ
ਮਲੀਨਾ॥ ਸੁਰਾ ਪਾਤ੍ਰ ਕੇ ਵਾਰ ਸਉਧੋ॥ ਇਸ ਧਕ ਬੀਨਾ॥੬॥ ਮਾਤ੍ਰ
ਪਿਤ੍ਰ ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਸਤਤ ਪਗੁਣ ਨਿਰੋਹਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਤ
ਪਰਿਸ ਪਤ੍ਰਹੈ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਰਿਤੀ ਰਬ ਏਹਾ॥੭॥ ਕਾ ਬਿਤਾ॥ ਸੀ ਭੁਲ
ਚੰਦੋ॥ ਧਮੰਦ ਕੁਧਨ ਪ੍ਰਭੰ ਜਨ ਕੋ ਧਰਮ ਸ੍ਰਜ ਸੁਦੋ॥ ਉਮੈ ਨ ਕੇ
ਧਰਾਰੀ ਹੋ॥ ਧਮ ਮਤ੍ਰ ਪਧਾਰੀ॥ ਵਿਦਯਾ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਚਾਰੀ॥

ਜਪਾਤਿ ਬੁਤਨਾਰੀਧਨਦਨਪਾਤੁਕਾਰੀਚੈ॥ ਉਪਸਮਗ
ਯਾਨੀਪੁਨਿਪੰਡਤਮਮਾਨੀਸੁਰਸਿਜਮਸੁਬਾਨੀਨਰਪਤਿ
ਨੀਤੁਪਿਯਾਰੀਚੈ॥ ਵੇਹਕੇਪ੍ਰਧਾਨਦਿਗਮਿਨੁਤਮਹਾ
ਨਜਗਭੁਗਵਾਨਪਦਕੁਗਬੰਦਨਾਹਮਾਰੀਚੈ॥ ੧॥ ਧਨ
ਵਾਨਪਿਮਾਇਤਜ੍ਯਾਨਤਪੀਸੁਗਤਿਮੇਨਕਵਾਕਨਿਜੇਜ
ਸਤੁ॥ ਪਰਕਾਮਮਹੇਸੁਧਰੇਧਰਮਾਕਰਕੈਕਰਣਾਬ੍ਰਿਧ
ਤੇਪਸਤੁ॥ ਪਰਖੇਦਸਜੇਨਸਜੇਪਰਖੇਦਜਬਾਸੁਖਮੇ
ਦਮਪੀਤੁਸਤੁ॥ ਕਬਚੁਕਰਤੇਨਸਤੇਦਸਤੇਹਸਤੇਹ
ਸਤੇਸੁਰਗਵਸਤੇ॥ ੨॥ ਨਿਃ॥ ਨਿਃ॥ ਨਿਃ॥ ਨਿਃ॥ ਨਿਃ॥
ਬਿਭੁਜੁਕਾਮਸੁਭੰਦਰਿਤਕਸੁਕਕਰਕੈਨਸੁਖਿਨੇਕ

੨ ਦੋਃ॥ ਇਤਨੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਚ ਤਰਥ ਪੁਜਾਇ॥
ਗਿਆਨ ਨਿਰੂਪੇ ਜੇਤਾ ਸਮੇਕ ਵਹਾਰਿ ਨਦਾ ਲਸੁ ਕੁਟਾਇ॥੩॥
ਦੋਃ॥ ਮਸ਼ਪੀਚ ਮਸ਼ਪੁਜਾਇ ਮੇਵਰਨ ਨ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ॥
ਪਸੁ ਛੇਦਾ ਰਿਤ ਚੰਦਨ ਸੁਰਤ ਪਰਸੁਨ ਉਦਰਾ॥ ਤਾਂਦੀ॥
ਗੋਰ ਵਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦਾਨ ਕਰੇ ਪਨਾ॥ ਪੀਨ ਸੀਗਾ ਚਿਕਰਿ ਗੋਰ ਵਨ ਚਿ
ਜਨਾ॥ ਸੁਤੁ ਤੇਉ ਚੈ ਬਾਰਨ ਜੇ ਸੇ॥ ਬਾਰਾ ਮਸ਼ਪੇ ਕੁਟੇ ਪਾਨਿ ਤੇ
ਸੇ॥੪॥ ਸੇਃ॥ ਨਿਉਇ ਕਬਾ ਪੀਤਾਇ ਵੀ ਪਸੀਗਾ ਮਿਲ ਮਸ਼ਪ
ਰਾਮ ਤਿਆਵਟ ਤਾਨੀ ਮਸਮੇਇ ਭੇਜਨ ਪਾਡ ਕੁਪਾਡੁ ਤਿਉ
ਪਾਡੁ ਜੀਗਾ ਪੁਜਾ ਤਛੇਦਾ॥ ਵਲੀ ਕੁਤਦਾ ਨਿਸੁਤੁ ਪਾਡੁ ਦ
ਯਾ॥ ਜਬਾਈ ਜਬੇ ਜੇ ਸੁਖੇ ਡੇ ਮਸੇ ਯੋ ਕੁਪਾਡੁ ਮਸੁਰੀ

ਦੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮੀ ਸੇ ਕੁਧੇ ਡੇ ਮਾਤੁਰੀ ਬੀ ਕੇ ਬੀ ਜ ਜੇ ਸੇ ॥ ੬ ॥
ਪਾ ॥ ਯਗ ਸੇ ਖ ਮਨ ਕੁ ਗਤਿ ਸੇ ਖ ਵਰਣੇ ਦੇ ਇਕੁ ਜਨਾ ਪਾ
ਇਕਾ ਗਾਹਿ ਜ ਵਨ ਵਹੀ ਪੈ ਬੁਧ ਮਾਨ ਜਨਾ ਉਪ ਮਾ ਕਰ
ਹੋ ਮ ਨ੍ਰਿਸ਼੍ਰਿਸ਼੍ਰ ਸੇ ਮਿਤੁ ਮਾਹਾ ਬਗਾਵੰਤੁ ਬਿਨਾ ਜੇ ਪਰ
ਮ ਧਰ ਮ ਵਹਿ ਰਹੈ ਮਨੀ ਸ ਵਰਾ ਹਾਰਿ ਕੁ ਗਤਿ ਜ ਗਤਿ
ਮੇ ਜਾਨ ਨਿਜਾ ਇਸ੍ਰਾ ਬਿਨਾ ਨ੍ਰਿਸ਼੍ਰ ਨਾ ਮਾਨਾ ਪੁਨ ਸਾਧ ਵਰ
ਜ ਗਾਨਾ ਨੀ ਕੇ ਜਾ ਕਨ ਹੀ ਉਪਾਧ ਮਨਾ ॥ ੭ ॥ ਸੇ ਯਾ ॥ ਜ ਬ
ਚਾਰਿ ਨ੍ਰਿਸ਼੍ਰ ਨ੍ਰਿਸ਼੍ਰ ਰੇਨ ਗਾਨਾ ਮੁਖ ਉਪਰ ਸੀ ਸ ਜ ਟਾਨ ਪਰ
ਮਾ ਬ ਵਗਾਰੇ ਰ ਵੇਨ ਰ ਬੀ ਨ੍ਰ ਵੇ ਸੇ ਸਿਲ ਪੇ ਬਿਭੁ ਰੇ
ਤਰੀ ॥ ਤਤ ਬੇਨ ਪੁਰਾਣੁ ਸਿਧਾਂਤੁ ਮਨੁ ਉਪਾਸ ਸਾਧ

ਰਬੇ ਬਿਨਰੇ॥ ਮਨ ਮੇਜ ਬਭੇਗਨ ਕੀਰਤਿ ਪੈ ਭਬਣੇ ਸਭੁ ਕਿੰਦ
ਤਨਾ ਪਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਭੇਟ ਕਛੰਦਾ॥ ਨਿਜ ਮਾਤੁ ਜਿ ਦੇ ਪੁਨਾਰ ਭੁ
ਜੇ॥ ਪ੍ਰਕੋਧ ਨ ਲੇ ਸੁਸਮਾਨ ਭਜੇ॥ ਸਭੁ ਜੀਵ ਸ੍ਰੁਯੀ ਸਮਦ
ਖ ਭਜੇ॥ ਵਾਰਿ ਦੇ ਸਨ ਵਹੈ॥ ਇਮ ਪੇਖ ਭਜੇ॥ ੨॥ ਵੇ॥ ਇਕ
ਚਉਪਈ॥ ਇਕ ਸੇਰ ਠਾਇ ਕਭੁ ਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤੁ॥ ਇਕ ਛਪ
ਭੇਟ ਕਛੰਦੇ ਕੇਵਲੈ ਯਾਜਾਤੁ॥ ੨੦॥ ਵੇ॥ ਇਕੁ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰ ਕ
ਤਾ ਵਲੀ॥ ਤਾਰਿ ਪੰਚ ਮਾਮਯ ਜਾ॥ ਪਾ॥ ਭਾਮਾਰਿ ਕਛੰਦੇ
ਚਾਰ ਸੁਭੁ ਕਵਚ ਰਿਨ੍ਦ ਜਾਲ ਸੁਭੰ॥ ੨੧॥ ਵੇ॥ ਚਤੁਰ
ਚੰਦਿ ਨਰਨ ਕੀ ਕਹੈ ਛਿਦੈ ਮਯ ਜਾਇ॥ ਪੰਚ ਸ੍ਰੇਯ ਤਾਸ
ਪੰਚ ਚਤੁਰਨ ਚਿਤੁ ਬਿਗਸਾਇ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਕਵਚੁ॥ ਪਿ

ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਨਿਜਾਸ ਕਲੇਵਰ ਰੋਗਾ ਬਿਲਾਯੋ॥
ਮਦਲਾਮ ਮਨੁਰਾਗ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਉ ਪਾਨਿਹਾਟ ਕਲਾਭਾਜਿ
ਸੇ ਮਾਧਿਕਾਯੋ॥ ਸੁਪਨੇ ਕੇ ਮਧੁਰ ਸੁਚੇਤੁ ਰਹੇ ਪਾਨਿਸਾਜ
ਨੇ ਮੇਰਾ ਤੁਸੀਂ ਜਸ ਛਾਯੋ॥ ਜਿਸ ਮੇਧਟਲਖ ਟੁਟੇ ਲਖਯੋ
ਦੁਆਰਾ ਮਨੁਰਾਗ ਕਰੋ ਖਿਤੁ ਮਾਯੋ॥ ੨॥ ਟਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਜਦੀ ਵਕਰੇ ਪਰਮਾਤਮ ਦੇ ਵਕੁਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਜਾਸ
ਗਿਰਾਮ ਪਰੀ ਮਧਿਕਾਯੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇ ਵਕੁਜੇ ਪਰਮੀਨ ਰਭਾਈ॥
ਜਾਨਨ ਕੇ ਮਨ ਮੇਨਿਤੁ ਪੀਗੁ ਟੁਰਾਰ ਬਿਰਾਜਤੁ ਟੁਟੇ ਸੁਖਦ
ਦੁਆਰਾ ਨਰਕੁ ਮਧਿਰਾਜਤੁ ਪੀਸੁ ਰਗੇ ਬਸ ਪੈਸਾ ਚਿਸੇਨ
ਚਿਰਾਈ॥ ੩॥ ਲੇਖੁ ਕੀ ਮੀਸਨ ਪੀਜਿ ਸਕੈ ਨਿਤ ਦਾਨ

ਨਵਯਾਮਧਪ੍ਰਿਭਲਗਾਵੈ॥ ਮਾਨਨਜਾਸਪ੍ਰਸੰਨਸਦਾਧੁ
 ਨਿਕੋਮਲਜਾਸਸੁਭਾਵਲਖਾਵੈ॥ ਸੀਤਗੁਰੂਜਨਨੀਸਦਭ
 ਪਗਸੀਸਾਨਿਰੰਗੁਜੁਭਿਨਿਵਾਵੈ॥ ਜਾਮਨਣਗੁਰੂਪ੍ਰਦਵਸੇ
 ਰਕਾਤਨਤਿਜਾਗਨਰੂਤਨਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਨਗਾਰਿਪਾਨੀਜਿਨਰੇਮ
 ਨਮੇਪਾਨਿਜੇਨਰਨੀਤਸੰਤੋਖਤੇਰਾਗਾਭਿ॥ ਜੇਸੁਪਨਮਦਿ
 ਭੁਭਰਚੈਗੁਰਮਾਤਪਿਤਾਨਿਜੀਮਭੂਨਾਹਿਰਗਾਭਾਜਿਨਰ
 ਮਲਸਵੇਤਾਮਹੇਪਾਨਿਜਾਸਸਦਾਖਾਧਿਆਮਾ॥ ਧਿਭਦ
 ਗਾਭਾਏਖਟਲਖਣੁਜਾਸਾਵਿਖੇਵਹਿਟੇਫਨਜੇਨਨਤਨਰ
 ਮਾਗਾਭਾ॥ ੫॥ ਬਾਂਧਵਮਾਹਿਵਿਰੋਧਸਦਾਮਾਤਮੇਕਰਨੇ
 ਹਸਰੇਗਰਚੈ॥ ਮੁਰਖਜੰਤਨਕਾਸੀਗਦੈ॥ ਮਾਤਕੋਧਲੁਭਾ

ਸਦੀਵ ਅਚੇ ॥ ਨਾਮ ਸਦੀਵਾਰੀ ਰਾਕਟ ਕੀ ॥ ਇਹ ਪਾਂਚ ਰੁ
ਲਖ ਟੁਕਾ ਸਗੋ ॥ ਤੇ ਨਰ ਤੁਯਾ ਗਾਮਾ ਏ ਨਰ ਕਾ ਨਰ ਨੇ ਹਲ
ਚੀ ਚਰਿ ਨਾ ਲਕੈ ॥ ੬ ॥ ਨੇ ॥ ॥ ਇਤ ਸੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਾਸ
ਮਾਨੇ ਧਯਾਇ ॥ ੬ ॥ ਚਤਰਾ ਗਤ ਲਖ ਟੁਕੈ ਕਵਹਾਰਿ ਨਾ ਲ
ਖਾਇ ॥ ੭ ॥ ਨੇ ॥ ॥ ਵਾਕਾ ਨਿਰੂਪਣ ਅਬ ਕਰੇ ਸਪਤਮ ਧਿਆ
ਇ ਮਨੁ ਗਾਛੈ ਨਰੁ ਨਾਮਾ ਤਿਛੁ ਵੇ ਕਰਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੮ ॥
ਨੇ ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਦਾਨ ਜਪ ਬਾਧ ਵਾਟਿ ਜੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੇ ਨਰ
ਪ੍ਰਾਨੁ ਕਾਲ ਕਰ ਕਰ ਖਕੈ ਨਾਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸੁਖ ਕਰ ਬੰਧੁ
ਕਰ ਮਾਹਿ ਤਿਹ ਦਸਤਰ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਹਸਤੀ ਧਾਰੇ ਗਾਰੁ ਕਰ
ਤੁਸਤੁ ਦੁਇ ਤੀਸੇ ॥ ਜੀਵ ਕਰ ਮਾਧੇ ਕਰੇ ਤਿਹ ਫਲ ਤੇਗਾ ॥ ੧੦ ॥

ਮਾਪਰਮਾਤਿਸੀਸਾਰਮਾਹਿਮਾਪੇਤਾਹਿਤੇਮੁਕਾਤਾਤਾਨੁਖਮ
 ਯਮਿਥਯਾਭਾਵਨਾਸੁਖਨੁਭਾਵਨਾਸਤਾਰਯਾਨੁਭਾਵਨਾਕ
 ਰਕਰਮਾਨਿਸਚੈਸਕਲਨਸਤਾ॥੪॥ਸੁਭਗੁਣਮਵਸਰਕੇਪ
 ਫੇਸੋਭਾਵੰਤਮਨਾਕਾਗਵਨਕਾਲਬਾਂਮਾਂਗਜਿਓਮੰਗਲਚਰ
 ਧਪਵਾਕਾ॥ਪਾਸਵੈਯਾ॥ਜਬਭਾਨਉਦੈਨਿਰਾਪਸਰਮਪੈਪੁਨ
 ਮੇਰਚਲੇਮਤਿਸੈਜਬਹੀ॥ਗਿਰਸਿੰਗਸਿਲਾਜਬਪੈਪਦਮਾ
 ਮਗਨੀਮਤਿਸੀਭਲਪੈਕਬਹੀ॥ਸਭਕੇਮਤਿਸਾਜਨਸੰਤ
 ਜਨਾਵਹਿਭੂਠਿਗਿਰਾਨਕਚੇਤਬਹੀ॥ਭੁਜਭੂਠਿਰਿਦੇਧਰ
 ਜਾਤਿਗਿਰਾਸਸਮਾਮਬਹੀਮਬਹੀਮਬਹੀ॥੬॥ਭੋਟਕਛਿ
 ਦਾਬੁਧਕੇਛਲਸਾਰਵਿਚਾਰਰਹੇ॥ਤਨਕੇਛਲਸਾਰਬੂਤਾਨਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਖੇਜੇਈ॥ ਪ੍ਰਯਾਨ੍ਰੇਪ੍ਰਾਨਿਵਾਕਸਤਿਹੇ॥ ਕਚੇਨਾਚਿਸਸਥਨ
ਮਤੁਹੇ॥ ੧੧॥ ਲਾਗੇਮਧਰਭੂਠਚੈਵਾਕੋਨਚਿਕਚੁਪ੍ਰਤਰੁ
ਖੇਤਾਕੋ॥ ਏਸਨਾਤਨਧਰਮਸੰਤਨਕੋ॥ ਏਨਮਨਗਾਮੀਯੋ
ਗਜਨਨਕੋ॥ ੧੨॥ ਨੇਃ॥ ਨੇਹੇਸਤੁਚੈਪਈਇਕਤੋਟਕਾਇ
ਕਉਭੈਸ੍ਰੇਯੇਜਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਿਤਾਇਕਾਟਸਾਬ੍ਰਿਤਕੀਮੇਲਨਿਬ੍ਰਿ
ਤਨਿਦਾਨ॥ ੧੩॥ ਨੇਃ॥ ਏਤੁਸੀਜਾਹਕਤਾਵਲੀਤਾਸਸਪ
ਤੁਮੋਧਿਜਾਇ॥ ੧੪॥ ਤੁਮੇਵਾਕਨਿਰੂਪਯੋਕਵਦਹਾਰਿਰਯਾਏ
ਸਤੁਗਇ॥ ਉਦਮਵਰਨੇਮਸ੍ਰਮੇਵਾਦਸਛੰਦਸਰੇਜਾ॥ ੧੫॥
ਨਕੋਮਨਮਾਲਿਲੇਤਰਸਤੁਕੇਸਿਧਮਨੇਜਾ॥ ੧੬॥ ਇਦਾਕ
ਰਸ੍ਰੀਮਲੇਕੀਰਤਤੁਜਾਹੋਰੇਤੁ॥ ਬੁਧਕਰਮਮਨਸਾਤੁ

ਨਾਹਿ॥ ਬਿਨਉਦਮਕਹਕਉਨਕੋਮਿਲਤੇਲਤਿਲਮਾਹਿ॥
 ੨੦॥ ਪ੍ਰਥਮੇਕਰਮਦਿਪਾਕਕੋਸਿਮਰੇਚੇਤਪ੍ਰਮੋਦਾਜਰਤ
 ਧਾਮਕੇਸਾਂਤਹਿਤਮਾਹਿਕੁਪਸੁਤਥੇਨਾ॥ ੨੧॥ ਸ੍ਰੇਯਸਾਸ
 ਤਹੀਕਰਮਾਕੇਮਰੇਕੁਬਿਖੇਬੁਧਿਮਾਨਸਦਾਫਲਕੋਸਿਮ
 ਰਾ॥ ਅਤਪ੍ਰਾਰਕੁਧਾਂਰਕਰੇਗਮਨਿਜਿਨਕੋਫਲਕੁਰਸੁਦ
 ਰਹਰੇ॥ ਜਿਹਕਾਰਜਕੋਫਲਚਾਰਲਖੇਵਹਿਧਾਰਿਰਿਦੇ
 ਤਨਮੋਵਿਚਰੇ॥ ਸਕੁਕਾਰਕੋਮਾਹਿਬਿਚਾਰਕੁਲਪਰ
 ਥੇਤਮਲਖਣੁਉਚਰੇ॥ ੨੨॥ ਧਨੰਮਾਪਾਉਕੜਕਰੇਜਨ
 ਨੇਜਿਕੁਤਨਿਮਿਤਹਉਤਮਤੁਹੀ॥ ਸਾਹਿਤੁਬਿਤਸੇਜੁ
 ਕਰੇਕੁਤਮਾਪਨਿਮਾਧਿਮਮਾਨਖਯਾਜਗਸੇਈ॥ ਪੁਨਿ

ਮਾਧੀਨੀ ਵਕਾਜੇ ਕਰ ਪੈ ਜਨ ਨੀਧਨ ਕੇ ਮਾਧੀ ਮੇਲ ਖਵੇ
 ਈ। ਭੁਵੇ ਮੇ ਮਾਧੀ ਮਾਧ ਮਤੇ ਨਰ ਪੈਧ ਨੀਖਤੁ ਜੇਤੁ ਨ ਪੈ
 ਖਤੁ ਜੇ ਈ॥ ੨੩॥ ਨਰਾਜ ਛੰਟਾ। ਡਿਕਾਲ ਨ੍ਰਦਨ ਨ੍ਰਦ ਖਮੇਉ
 ਪਾਇਰ ਮਾਮੀ ਤੁਮੇ। ਨਿਟ ਨ ਪੈਵਿ ਰੇਧ ਕੇ ਸਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਜੇ
 ਤੁਮੇ। ਖਿਤਾਨੁ ਧਾਮ ਕਾ ਮਕੇ ਮਲੀ ਖਿਤੀ ਸਮ ਸੁਪੈ। ਸਰੁ०
 ਸਰੁ। ਨਿਕੇਤੁ ਭੀਤੁ ਬਾਪਿ ਤੁਜਾ ਗਾਜੇ ਸੁਪੈ॥ ੨੪॥ ਜੋ ਜੋ ਬ
 ਨਾਮ ਨਾਮ ਵੇਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਨਾ ਰੇਧ ਮਰਿ ਪਾਵੇ ਤੁਮ ਨਾ
 ਬਾ। ਏਕੇ ਕਾਨਾ ਰਾਗੁ ਤਹਿ ਕਾ ਰਾਗਾ॥ ੨੫॥ ਨਿਃ॥ ਖਵ
 ਦੇ ਪੈਧੇ ਜੇ ਰੇਧੇ ਰੇਧੇ ਜਾਨਾ। ਏਕ ਨਗ ਨਿਦਾਨਾ ਸਾਜੇ
 ਤੁਮੇ। ਨਿਨ ਨਿਨਾਨ॥ ੨੬॥ ਨਿਃ॥ ਇਤੁ ਸੀਸਾ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ

ਤਿਹਾਮਸੁਖਮਾਧਿਯਾਇ॥ ਤੁਮਹਿਉਨਿਮਵਰਨਓਕਵਦੁ ੨
 ਹਰਿਨ੍ਯਾਲਬਨਾਇ॥ ੮॥ ਵੇ॥ ਨਉਮੇਕੁਪੇਉਨਾਰਤਾਨ
 ੩ ਰਿਨ੍ਯਉਨਾਰਾ॥ ਧਨਨਿਨ੍ਯਬਿਨਦਾਨਨਾਮ, ਤਸਲੋ
 ਉਨਾਰਾ॥ ੯ ਤੇਟਕਛੰਦਾਸਰਤਾਨਮਨੇਮਾਪਨਜਲਕੇ
 ਨਕਵਦਾਪਿਰੁਖੇਬ੍ਰਿਖਸ੍ਵਫਲਕੇ॥ ਸਸਿਰੇਨਰਿਅਕੁਪ
 ਬੀਰੁਖਰੈ॥ ਧਨਤ੍ਯੇਪਰਚੇਤਬਰੁਰਖਰੈ॥ ੧੦॥ ਵੇ॥ ਧਨ
 ਕੇਰਾਗੀਚਾਰਚੈਧਰਮਨੇਰਨਿਪਮਾਗਾਕੋਪੇਤਾਪੇਕ੍ਰਿ
 ਰੁਕਰੈਜੇਸਟਤਜਾਗਾ॥ ੧੧॥ ਮੈਯਾਛੰਦਾਸਰੁਜਨਕ
 ਤੁਪਦਾਰਬਸੰਗਪੁਨਤਿਹਰਖਜਾਕਰਤਉਪਾਧਿਉ
 ਤੁਮਰਖਜਾਤੁਜਾਗਪਦਾਰਬਾਮਬਾਇਨਪਰਾਦ੍ਰਿਸ੍ਵਫਲ

ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਜਿਉ ਜਲ ਸਰ ਕੇ ਸਰ ਕੇ ਸਰ ਮੇਵਾ ਕ੍ਰਿਮ ਪੈਵਾ ਸ੍ਵਾਨਾ ਬਿ
ਲਾਇ ਨ ਕ੍ਰਿਮ ਸੁ ਕੇ ਨ ਜਲ ਪਰਵਾਹ ਕ ਸੁ ਕੁ ਗਾ ਸ੍ਵਾਨਾ ਤੁਓ
ਰਬ ਸੁ ਕੁ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਦੇਧਨ ਸੇ ਗ੍ਰਹ ਤੇਵਾਨ ਧਨ ਸੇ ਗ੍ਰਹ ਮਧਿ
ਕਪ ਛਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾਵਾਨ ਜੇਵਰ ਬਹੇ ਸੇ ਬਨ ਸੁ ਮਨ ਜਾਮਾ
ਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜ੍ਵਾਨ ਜਿ ਤੁਓ ਦੁਯ ਜਪਿ ਤੁਪੀ ਮ੍ਰਿਦਾਵਿਦ੍ਵਾਨ ਉਦ
ਗਾਵੀ ਨ ਮਾਨ ਨ ਚਿਨ ਵਗੁਣੀ ਹਾਰਿ ਬਪਤਾ ਸਜੁ ਹਾਰਾ ॥ ੫ ॥
ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਮਿਧਾ ਮਗਾਧਾ ਮਹੇਲੁ ਵੇਦ ਕਤਰ ਪਿਕਾ ਕਾ ਕਪੁਪ
ਗਾ ਸਨਦਾਰੇ ਜਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜੇਵਾਰਿ ਸੁਚਾਰਿ ਤਿਖਾਨ ਰਨ
ਮਿਸ੍ਰਾਵਿ ਕੀ ਹਾਰੇ ॥ ਨੈਕ ਧਾਨਾ ਵਿਭੁ ਬਾਪਿ ਬਡੇ ਮਰ ਬੀ
ਦਾ ਰਬੇ ਜਿਹ ਜਾਨ ਨਦਾਰਾ ਜਾਧਨ ਰਾਸ ਨਿਰਾਸ ਕ ਤੇਧ

ਕੇਸੇਧਨਕਾਨੁਦਤੀਛਤਧਾਰੇ॥੬॥ਹੈਸਰਸੇਸਿਧਤੇਜੋ
ਸਿਰਤਨੇਵਕਥਾਨਨਭੀਸਭੁਭਾਵੈ॥ਪ੍ਰਯਾਸਸੁਮੀਪਥਕ
ਜਨਕੇਸੁਮਨਾਸਨਮੇਸਮਰਥਦੁਸਾਵੈ॥ਸਿਸਰਜੋਧਨ
ਨੇਕਧਨੀਜਿਹਦਾਰਹਤਸਭੁਕੇਵਰਸਾਵੈ॥ਸਿਧਧਨੀਕ
ਪੂਰੇਨਕਨੀਕਿਧੈਪੰਕਬਨੀਪਰਪੀਸਕੇਲਾਵੈ॥੭॥ਵੇ॥
ਏਕਤੇਟਕੜੇਵੇਹਰੇਏਕੜਵੇਯਾਛੰਦਾ॥ਉਭਯਾਜਵੇਯੋਧ
ਰਜਨਜਤਸਲਕਾਚਿਤਚੰਦਾ॥੮॥ਵੇ॥॥ਉਭਸ੍ਰੀਮਾਰਕਤ
ਦੁਲੀਤਿਸਨਵਸੇਧਿਮਾਸ਼ਿ॥ਉਭਮਕਹੀਉਦਾਰਤਾਕਵ
ਹਾਰੇਦਯਾਲਸੁਕੁਾਇ॥੯॥ਵੇ॥॥ਨਦਸਮੇਦਾਨਦਸਛੰਦਕ
ਰੋਪਾਦਿਕਵਖਜਾਨਾ॥ਹਾਨਕਰੈਮਾਰਿਜਾਨਿਕੈਮਾਨਿਕ

ਤੇਰੁ ਖਖਾਨੁ ॥ ਮਧਕੁਰਛੰਦਾ ਪਾਇਰੇ ਕੁਚੈਲਾ ਧਿਤ
ਦੰਤਮੇਲਾ ਤਪਤਾਨ ਪ੍ਰੀਤਾ ਮਧਰੇ ਨਗੀਤਾ ॥ ਗਵਿਸੰਤ
ਤੁਰਕਿ ਹਨੀਟ ਪੋਗਾ ਜਬਲ ਛਕੰਤਾ ਤਿਹਸੀ ਤਜੰਤਾ
ਤਿਹ ਕਾਛੰਦਾ ਪਰਮੰਨਹਰੇ ਪਰਧੰਨਹਰੇ ਪਰਸੇਜ
ਰਮੇ ਗਾਰਨਾਰਰਮੇ ॥ ੩ ॥ ਪਰਧਾਮ ਬਸੇ ਪੁਨਿਵਾਨ ਨਸੇ
ਜਨਾਇਕ ਮਹੇ ਤੁਹਸੀ ਨਰਚੇ ॥ ੪ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ਪੁ
ਧਾਮਾਸਮਾਨ ਤਨਸੇਟ ਮਹੇ ਨਹਰਿ ਤਸਮਾ ਤਨਿ
ਜੇਖ ਕਹੇ ਜਨਨੁ ਧਨਨਾ ਵਿਟਕਾ ਕੇਸਮਾ ਨਹਿਰਖ
ਕਾ ਅਸਮਾਨ ਖਿਮਾ ॥ ੫ ॥ ਧਮਾਕਰਮਾ ਤੁਰਜੇ ਨਰਚੇ
ਪਿਰਾ ਤੁਛੇ ਤਿਨਕੀ ਨਰਚੇ ॥ ੬ ॥ ਮਾਤਿ ਮਾਤੁਰ ਚਿਤਿ

ਤੇਜਨਗਾ ਸੁਖਨੀ ਨਿਉ ਕੈ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਜਗਾ ਮਨ ਜਾਤਰ ॥ ੧ ॥
ਜੇਜਨਾ ਮਾਹਿ ਸਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾ ਸਨ ਲਾਜ ਕਹੀ ॥ ੨ ॥
ਰਬਾਂ ਤਰ ਜੇਜਨਾ ਮਾਹਿ ਪਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗਰਨਾ ਨ ਚਿਬੰਧ
ਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਘ ॥ ਕੋਧ ਮਨ ਰਬਾਨਿ ਜਮੂਲ ਕੋਧ ਜਨਾ ਮਰ
ਮਰਨ ਦੇ ॥ ਕੋਧ ਧਰਮਾਨਿ ਰਮੂਲ ਤੇ ॥ ਤੇ ਕੋਧ ਤਨਾ ਗਾਉ ॥
੪ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲ ਕੁਟਾ ਮਰ ਕੋਧ ਮੇ ਬਰੁ ਮੰਤਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋ
ਧਾਨਿ ਜਾ ਮੈ ਕੋਟ ਹਤਾ ਵਿਖਨਾ ਹਿਸਾ ਸੇਵਾ ਹਿ ॥ ੫ ॥ ਮਾਨ
ਨਿਮਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਸੀਘ੍ਰ ਕੋਧ ਤੇ ਨਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਹਤ
ਕਪਟ ਕਰ ਸੁਰਗੁ ਏਲਭ ਪ੍ਰਨਾਸਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰ ਬਖੀਲੀ
ਬਲੀ ਮੇ ਪਾਪ ਕਰ ਮੇ ਪ੍ਰਯਾਗ ॥ ਡਿਯਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਸਾ ਜਨ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਚਿੰਦ ਕੋਰਿ ਤਚੇ ਤਤਾ ਚਿਤ ਕੁਝੇ ਵਿਖਿਓ ਤੇ ਪਰਿਤ ਭਰੇ
ਤਰਹੈ॥ ਸੁਦਣਾ ਵਿਜਨੈ ਸਬ ਬੰਧ ਪਰੈ ਸਮਧਾ ਮਬਨੈ ਪ
ਰਬਾਂ ਤਚਹੈ॥ ੧॥ ਵਰਤ ਮਾਨ ਭਾਵੀ ਬਿਪਤ ਸੀਤ ਸੇਵ
ਤੇ ਨਾਸਾ॥ ਜਿਉਰੀ ਗੋਦ ਕਾ ਮਰਨ ਤੇ ਵਰਗਾ ਤਪ ਜਾਸਾਇ
ਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਸੈਯਾ॥ ਸੀਤ ਕਰੇ ਨਾਹਿ ਵੈਰ ਕਹੂ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇ
ਵਰਤੈ॥ ਮਭੁਹੀ॥ ਤਾਤ ਨ ਕੋਯਾ ਰਪ ਨਾਹਿ ਤਕੇ ਵਹਿਤ
ਰਪ ਨੇ ਤਸੁ ਧਾਮਿ ਮਭੁਹੀ॥ ਜੈ ਸੇਰੁ ਠਾਰ ਕਟੈ ਤਰਚੈ ਦਨ ਚੈ
ਧਾਤਿ॥ ਸੇ ਮੁਖ ਦੇ ਤਵਹੀ॥ ਹੇਤੁ ਇਹੀ ਸਰਬਾਤਮ ਹੇਤੁ
ਤਾਪ ਦਕੰਜ ਨ ਮੋਨਿ ਤਹੀ॥ ੩॥ ਵਿਃ॥ ਨਰਨ ਕੁਰਣ ਸੁਖ
ਤਨ ਰੂਪਾ ਮਭੁਰਣ ਗੁਣਾਹੀ॥ ਗੁਣ ਕੇ ਰੂਪ ਣਹੀ ਜਾਨ ਨਿਜ

ਗਜਾਨਾਮ ਕੁਰਣ ਖਿਮਾਹਿ॥ ੪॥ ਵਰਪਣ ਮਾਰਜਨ ਮਾਇਜਿ
 ਉਨਿਗੁ ਲਹੇ ਵਡੇ ਸੇਇ॥ ਤਬਾਗਜਾਨ ਕੁਜਾਸ ਕਾਰਿ ਬਿਮ
 ਲਮਨੀ ਖਾਹੇਇ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕੁਟੀ ਤਰਪਣ ਮਥਿ ਤਜ
 ਲਸਪਰਸਨ ਹਿਤਾਹਿ॥ ਗਜਾਨੀ ਸਬਦਾ ਵਿਕਾ ਬਿਖੇਰੇਰਾ
 ਤਪਰਨ ਲਿਖਾਹਿ॥ ੬॥ ਪਰਸਛੇਦ ਨਦਰਨ ਮੇਕੰਦਨ
 ਵਖੇਨ ਮੇਸਾਗੁ ਜਨ ਸਾਹਿਤੇ ਲਹੁ ਤੇਹਾ ਟਕਵਟੁ ਖੇਜੇਸ
 ੭॥ ਤਨਦਾਹਿ ਨਦਰਨ ਬਿਪਤਨ ਹਿਮਸਦੁ ਖੇਸੀਤਾ॥ ਵਿ
 ਖੇਸੀਗਾਤੇ ਜਿਉਨੁ ਖੇਵੇ ਖੇਯਾ ਮਸੰਤ ਕਰੀਤਾ॥ ੮॥ ਕੁਮਰ
 ਕੇਤਕੀ ਛਲ ਪਰਖੰਡ ਮਾਨ ਕੁਸਿਉ॥ ਤਿਉਗਾਣ ਕਾਰਿ
 ਜਿਹਿ ਨਿਤ ਛਪੇ ਤਿਹਨੁ ਖਕਾਰਿ ਖੇਕੁ॥ ੯॥ ਸੁਰਿ

ਮਾ ਤੇ ਸੇ ਨਹੀ ਸੇ ਜਲ ਮਾਹਿ ਰੇਖਾ ਸੰਤੁ ਕ੍ਰਿਮਾ ਮਾਮਤਿ
ਮਲ ਪਕੀ ਸਿਲ ਰੇਖਾ ਨਿਉ ਦੇਖਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨੀਵ ਨ ਸੀਤਲ
ਲੋਕ ਮੇ ਨੀਵ ਨ ਤੇ ਸਸ ਸੀਤਾ ਨੀਵ ਨ ਨੀਵ ਪਿਨੁ ਗਲ ਤੇ
ਸੀਤਲ ਸੀਤ ਸੰਗ ਨੀਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਏਕ ਪੜ ਗੁਣ ਵਾਨ ਸੁਰੁ ਸ
ਉਸਤੁ ਮੋਗੁ ਏਕ ਮਾਮਾ ਏਕ ਪੀਸ ਸਤੁ ਮ ਕੋਹ ਰੇਤਾਰੇ ਕੋ
ਟਿਕਿਹ ਕਾਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮੀ ਮੁਤ ਰਸ ਵਿਦ ਵਾਨ ਕੋ ਜਾਨ ਤਿ
ਕਾ ਵਿਦ ਵਾਨ ਰੰਗੁ ਰੰਗ ਨ ਤੇ ਜੁ ਸਖ ਜਾਨੈ ਸੋ ਕੁਨ ਮਾਨ
੨੩ ॥ ਸਕੁ ਸਾਸ ਤੁਨ ਮੇਚਤ ਰੰਗੀ ਚਤੁਰ ਬੇਟਾ ਬਿਤਵਾ
ਮਾਤੁ ਮਗ ਜਾਨ ਨ ਜਾਨੈ ਉਨਿ ਉਨਿ ਰਬੀਰ ਸਾਧਾ ॥ ੨੪ ॥
ਉਹੀ ਰਮੇ ਮਾ ਏਕ ਨਹੀ ਮੇਤੀ ਗਾਜ ਗਾਜ ਨਾਹਿ ਚੀਵਨ

ਬਰਬਨਬਨਨਹੀਸੰਤਨਪੁਰਪੁਰਮਾਹਿ॥੨੫॥ਨਿਰਮਲ
ਮਾਤਿਮਾਨੀਪੁਰਖਦੈਫਲਕੀ॥ਇਛਾਧਾਰਾਸਰਬਸੰਗਨਿ
ਭਾਬਿਤਤਾਵਾਦਿਉਤਾਦਿਸਤਾਰਾ॥੨੬॥ਚਿਪਕਾਰੀਪਿਯਾਰ
ਗੀਰਾਕਰੈਮਾਫਿਤਮਪ੍ਰੀਤਾਸੰਤਨਇਹੀਸੁਭਾਵਹੈਸਸਸਦ
ਤਲਾਕਨਕੀਭਾ॥੨੭॥ਸਾਤਰੁਕੋਇਕਕਪੂਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰੰਨ
ਮਾਸੁਭਾਬਨਬਨਮੇਬਨਚਰਣਕੇਵਾਜਯੋਗਬਪ੍ਰਾਬਿਛ
੨੮॥ਜੇਜਨਕੇਬੰਧਨਹਰੇਸੇਸਾਧੁਕਪੂਏਕਾਕਰਮਕ੍ਰਿਮੰ
ਜਿਉਨਵਿਖੇਜਨਸਮਰਥਾਮਨੇਕਾ॥੨੯॥ਵਿਨਪ੍ਰਸੰਨਪ੍ਰੀਤੰ
ਦਰਗਹੇਰੇਰੇਦਘਨਬੇਨਾਸੰਤਖਸੀਪਰਾਹਿਤਦਿਖਾਸੁ
ਪਰਾਪਤਾਨੇਨਾ॥੩੦॥ਮਰਥੀਪ੍ਰਸੰਨੀਜਗਤਮੇਜਨਕਾਮਾ

ਗਾਗਮਗਾਗਾਨਾਤਾਉਤਰਵੇਤਨ੍ਹਰਲਲੁਨਰਸੇਸਾਰੁ
 ੨॥ ਸ੍ਰਗਾਣ੍ਹੇਖਪਰਜਾਨਾਮਰਥੀਯਜਾਹਬਾਉਜੀਤਾਉ
 ਨਚਾਰੇਕੇਕਪਨਮੇਸੰਤਨਜੀਕੁਲਜੀਤਾ॥੧੧॥ ਸ੍ਰਗਾਕਰ
 ਕਪਰਹਾਰਕੁਣੇਜੇਮਕੰਦਕਕੁਮਾਰਿਰੇਪਾਨਿਉਰਧੋਹਾਣੀ
 ਬਿਤਾਮੋਬ੍ਰਿਤਉਤਮਸੰਤਨਕੀਪਰਹੋਵਾਹਿਨਾਸਜਬੇਵ
 ਹਿਨੇਈ॥ਅਪਨਾਮਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਹਿਜਬੇਨਹਿਤਦਪ
 ਬਿਜਾਕਲਹੋਵਤਸੇਈ॥ਸਮਮੇਰਰਹੋਬਿਤਸੰਤਸਨਾ
 ਵਿਪਨਾਸਬਗੰਦਸਮਾਨਜੁਹੋਈ॥੧੩॥੧੪॥ਅਧਮਨ
 ਪਤਿਦਰਬਕੇਮਧਮਧੰਨਾਮਰਖਾਨਾਉਤਮਨਾਰੇਮਾਨਕੋ
 ਤੁਕਿਧੰਨਸਨਮਾਨਾ॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥

ਬਿਨ ਜੀਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੁਕਤੁ ਹੀਧ ਸੰਤ ਰਕਮ ਲਪਰ ਕੰਟ ਕਭੰ
 ਰੇਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋ ॥ ਕੁਮੰਡਲ ਸਿੰਗਾਰ ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਨਿਵਾਸ
 ਜੀਰਾ ॥ ਹਾਨਤਿ ਨ ਪਰਤਾਲ ਸਾਧੁ ਪੰਥ ਸਵਿਯੇ ਗਜਾਹਿ ॥
 ੨੬ ॥ ਨੇ ॥ ਬਾਣੀ ਨੇ ਹੋ ਸੇਰ ਠੋ ਕੰਤੀ ਨ ਸੇਯੇ ਚੀਨਾ ਸਭੀ ਫੰਦ
 ਘਟ ਬੀਸ ਪੈ ਪਰ ਪੈ ਨੀਨਾ ਮਧੀਨਾ ਨੇ ॥ ਇਤੀ ਸਾਰ
 ਕਤਾਵਲੀ ਗੁਸਤਾਰਾ ਮਧਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੁਰਜਨ
 ਸਗਲ ਕੇਵਰ ਨ ਨਵੀ ਏ ਸੁਕਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਨੇ ॥ ਮਬਦਾ
 ਨ ਸਮਯ ਜਮੇ ਸਪਤਾਵਿਯ ਸਨਿਦਿ ਸਤਾਗਾ ਕਰਮ ਕਰ
 ਮ ਕਰਾਤਿ ਪਨਿਦ ਪੰਨ੍ਹ ਸਫੰਦ ਚੰਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਨੇ ॥ ਕੁਪ
 ਮਾਸ ਮਨ ਦੇਸ਼ਾ ਚਿਜਾ ਚੀਨਾ ਗਾਸ ਪਤੁਲ ਕਮੇ ਸਪਤ

ਪੈਸਪਤਨਾ ਛੁਪੇਉਂਦਾਰਾ॥੧॥ ਲਖਾ ਮੀਤਹਾਰਚੇਨਪੀਸਾ
 ਜਪਕੇਵਾਸਾ ਪਾਦਪਤਹਾਨਉਪਨਚੈਜਹਾ ਮਗਨਿਪੁ
 ਗਾਸਾ॥੩॥ ਪਾਪਾ ਬਿਧਤੇ ਬਿਧਧਨਧਨ ਬਿਧਤੇ ਬਿਧਪਾਪਾ
 ਖਰੇਜਪਮੇਧਰਮਾ ਬਿਨਉਰੈਲੇਕਸੀਤਾਪਾ॥੪॥ ਟਿਤੁਪਾਸ
 ਰਾਪਾਨਤੇਹਾਨਮਤਕਰਚੈਕਾਮ ਬਿਹੋਸਾਨਾਮ ਮਹਿਤਾਰ
 ਚਿਉਰੋਗੇਗਨੇਨਦੇਸਾ॥੫॥ ਤੇਟਕਛੰਦਾ ਮਟਪਾਨਸਮਾਨ
 ਪਾਪਪਰੇਨਚਿਉਤਉਦਿਖਤਮੇਉਚਾਰੇ॥ ਮਧਤਜਗਾਸ
 ਮਾਨਪਾਨਿਕਹੀ॥ ਨਿਚਿਉਤਾਵੇਖੇਨਉਦਿਖਤਚੁ॥੬॥ ਟਿਤੁ
 ਮਿਦਿਦੇ॥ ਸਤਕਰਤਾਉਪਦੇਸਾਉਪਕਰਤਾ ਮਨਮੀਤ
 ਪਾਤਕਸ੍ਵਾਦਿਖਸ੍ਵਾਮਪਸਮਭਾਗੀਜੀਤਾ॥੭॥ ਰਕਤਾਬਿ

ਦਰਸੀਕੁ ਦੇ ਜੇ ਨਰਭੰਜਤ ਮਾਸਾ ਨਰਕ ਪਰੇ ਨਿਕਸੈ ਨੀਯਾ
ਵਤਾਇ ਨ ਦਿਓ ਸਾ॥੮॥ ਸਰਬ ਸਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹੈ ਵਿਸ਼੍ਵ ਪਿਸ
ਤਪੁ ਕਾਸਾ॥੯॥ ਸੁਰਾਸਤ ਸਿਧਾਤ ਰੇਤਾ ਤੇ ਮਤਿ ਕੁਖ ਮਾਸਾ॥੧੦॥
ਤਮਾਸਾ॥੧੧॥ ਜਪਤ ਪਥੁ ਤ ਬ੍ਰਿਤਾ ਮਵਧ ਜਸਾ ਵਿਨ੍ਯਾ ਸੁਰ
ਲਉ ਦਾਗਾ॥੧੨॥ ਪ੍ਰਵਟੇ ਗਨਕਾ ਸਕਲ ਜੈਸੇ ਲਤਾ ਕੁਠਾਰਾ॥
੧੩॥ ਸੁਰਾਮਾਸ ਗਨਕਾ ਤਿਤੀ ਮਨਕਾ ਮਨਕਾ ਜਾਸਾ॥੧੪॥ ਤਿ
ਨਸੀ ਗੇਵੁ ਚੇਤ ਪੈਤਿ ਨਸੀ ਗੇਵੁ ਧਨਾਸਾ॥੧੫॥ ਇਤ ਦੇਸੁ
੧੬॥ ਗੁਲਖ ਜਕਲੁ ਕਲੇਸ ਉਰਧਨ ਪਤਧਰ ਮਪਹਾਰਾ॥੧੭॥
ਤਉਤਾ ਮਪਜ ਸੁਲੁਕੁ ਤਸਕੁ ਜੇਰੁ ਗਤ ਪਰਨਾਰਾ॥੧੮॥
ਜਕੁ ਵਤੀ ਕੋਚੇਤ ਹੀਸ ਠਲ ਪਟੀ ਪਰਨਾਰਾ॥੧੯॥

ਸਭੁ ਠਹਰਾ ਕਾ ਕਾਮ ਚੈ ਪਾਟਵਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਏਤ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ॥ ਮ੍ਰਗਾਣੁ ਮ੍ਰ
ਜੀਤਨਾ ਵਿਪਤ ਬ੍ਰਿਤ ਡਿਏ ਸੰਬਰ ਸਿਤੋ ਖਲੁ ਭੁਪਕਾ ਪ੍ਰੀਵਰਨੁ
ਨਕਰਾਹਿ ਮਕਾਰ ਏਵੇ ॥ ੨੪ ॥ ਏਤ ਪ੍ਰਾਨੁ ਪਸੰਗਾ ਤੇ ਧਰਮ ਭਾ
ਮਾਤੁ ਬਿਪਤ ਸਹੀ ਬਨਾ ਮਾਸ ਸੰਗਾ ਏਕੁ ਭੁਪਕਾ ਏਕੁ ਭਾ
ਸਾਪ ਮਾਨੀ ॥ ਯਾਨ ਵਨੰਦਨ ਨਾਸ ਭੁਯੇ ਮਨ ਪਾਨ ਕਰੇ ਜਾ
ਕੀਨ ਕਥੇ ਸੰਭੁਤ ਕਾਮ ਕਰਨਾ ਸਭੁ ਏਸ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮ੍ਰਗਾਣਾ ਕਰ
ਪ੍ਰੀਛਤ ਪਤ੍ਰੇ ਰੇਰੀ ਕਰਾ ਸਿਵ ਭੁਪਕਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਨਾਰੀ ਕ
ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਸੀਸ ਵਏ ਨ ਸਲੀਕ ਪਤ੍ਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਵੇ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ
ਸੰਗਾ ਭੁਯੇ ਨ ਰੇਰੀ ਮਨਾਸਾ ॥ ਜਿਹਾ ਮੇਸਾ ਤੇ ਵਿਜ ਸਨ ਪੇਕਾ
ਕੇਕ ਪੇਕਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਵੇ ॥ ਡਿਏ ਨ ਸਨ ਪੇਕਾ ਏਕੁ ਪਾਤਕ ਏਕੁ

ਬਤਾਇਆ ਪ੍ਰਿਥਾ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਸਭੁ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਹਾਇ ਨੇਃ॥ ਇ
ਤਸੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਿਹ ਨ੍ਰਾਟ ਸਮਯ ਜਾਇ ਸਪਤ ਵਜ
ਜਨ ਵਰਨ ਨ ਕਰੈ ਕਵਹ ਰਿਨ੍ਰ ਜਲ ਸੁਭਾਇ॥ ੨॥ ਨੇਃ॥ ਅ
ਬਫਿਉ ਨ੍ਰ ਸਮਯ ਜਾਮੈ ਇਨ੍ਰ ਯਾਵਿਖਿ ਮਨ ਨਿਨ੍ਰਾਟ ਰਜਨ ਕ
ਨਿਨ੍ਰਾ ਕਰੈ ਕਹਿ ਕੈਤੇ ਟੀਛਰਾ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਬਰੋ ਬਰ ਬਜਾਯ ਨਹਿ
ਸਤ੍ਰ ਨਮੋ ਹਸਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਮਗਨਿ ਨਹਿ ਕਰੈ ਧਸਮ ਸੁਖ ਨ
ਸਮਾਨ ਰਾਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਕਰੀ ਕਾਮਾ ਮਮਿਖ ਮਤਾ ਮੂਗ ਸੂਰ ਰੂਪਾ
ਤੰਗਾ ਮਮਿਲਿ ਸੁਗੁਧਾਇ ਨੁ ਮਾਇਹ ਤਾਇਕਾਇਕਾਇਨ੍ਰ ਯਾਮਿ
ਕਾਮੂਰ ਸਪਰਸਰ ਸਰੂਪ ਰੀਧ ਪੰਨੋ ਕਾਰਣ ਨਾਸਾ ਜੇਨ ਨਪੰ
ਰੇਵ ਸਭੁ ਏਕ ਕੋਕੋ ਕੋਤਾਸਾ॥ ੩॥ ਨ੍ਰ ਰਜਨ ਜੇਗਨ ਕੀ ਜੀਯੇ

ਬਚਨਨਾਨਾਹਿਬਖਾਨਾਕਰਕਲਾਲਨੀਨੁਗਾਧਕੁਪਰਤਿਹ
ਸਕੁਮਨਜਾਨਾ॥੪॥ਸੇਰੰ॥ਤੁਲਨੁਸੁਮਰਦੰਗਾਪਿਰੁਤੁਰੁਮੇਏ
ਜੇਪਰੇ॥ਤਬਲਗਬੇਲਤਰੰਗਨਤਰਨਿਕਕਕਰਸਕਰੇ॥੫॥
ਦੇ॥ਜਨਪਦਕਤਾਸਰਬਾਵਿਤਾਮਰਸੁਤਾਖਲਹੇਇਆਬਨ
ਨਫਲਨਹਿਤਾਸਮਨਜਉਮੇਨਕਜਗਥੇਇ॥੬॥ਜੇਸੇਸਿਦ
ਸਿਦਗੀਥੇਤੁਸਕਰੇਸਿਗਾਰਾਤੁਨਪਨਿਹਫਲਸਕੁਮਪੀ
ਜਿਉਦਿਗਾਬਿਨਕੁਰਤਾਗਾ॥ਨਾਨਰਕਰਕੁਖਕੁਰਟਕ
ਤੁਤਪਰਨਾਗਾਮੇਨਕਾਸਮਰਬਧਰਣੀਧਰਣਮੇਸੇਖਨਾਗਾ
ਹੋਏਕਾ॥੭॥ਉਨਰਕੁਰਟਤਤਪਰਕੁਟੇਕੁਖੀਸੀਤੁਮਨਿਤਾ॥
ਜਗਤਜਲਪਕਤਰਟਕੋਦਿਰਲਾਕੋਇਕਸੀਤਾ॥੮॥ਨਿਕ

ਸਿਤ ਪਾਨ ਪਸਨ ਜਨ ਪਾਨਿ ਜਿਹੋ ਧਵਿਸਾਲਾ ॥ ਏਨਾਰੋ ਕਰਮ ॥
ਕੇਸੁ ਪਾਨ ਪਸਿ ਮਜਾਤ ਨੀਡਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਰਪ ਕੁਰਖ ਲਕੁਰੇ
ਸਰਪ ਨਤੇ ਖਲਕੁਰਾ ਮੀਡੇ ਖਧ ਕਰ ਸਰਪ ਵਸ ਖਲਕੁ ਮੀਡੇ
ਨਮੂਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੀਗਣੇ ਖਕਰ ਸੀਤ ਨਕ ਬੀਨਾ ਵਿਕੁ ਪਾਰਾ ॥
ਚੇਟ ਨਨਾਗ ਨਕਰਨ ਧਯੇਤ ਟਪ ਧਰੇਨ ਮਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨੀ
ਨਮੂਰੇ ਪਕਾਰੇ ਕੋ ਪਰੇਤ ਨਹਿ ਸਾਂਤਾ ॥ ਜਿਉ ਸਰਪ ਨਪੇ
ਪਾਨ ਭੀ ਕੇਵਲ ਵਿਖਵਰ ਧਾਂਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਫੈ ਕਰ ਫੈ ਪਗਾਮ ॥
ਯੇਤ ਵੇਦੁ ਜਾਤੁ ਪੁਰਖ ਮਕਾਰਾ ਸੀਤ ਵਾਤ ਕੇ ਪਾਭੁ ਵਿ
ਭਾਵੇ ਉਨਹਿ ਕੋਰੇ ਮਗਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨੀ ॥ ਖਵਿ ਭੁਚਾਰ ਟੀਰੀ
ਧੁਪੇ ਭੁਤ ਰਾਗ ਨਹਿ ਬਲ ਨਿਜ ਰਾਹਿਰ ਨ ਮੇਸ ਮਰ ਬਚਤੁ

ਤਦਨ੍ਦ੍ਰਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੇ ਸੇ ਪੁਰਖ ਕੇ ਨੇ ਉਪਦੇਸ ਨਸੀਤਾ ਮਰ
 ਖਰਪਾ ਬਿਨਗਾਹਿ ਕਰੀ ਨਾ ਟਕਾ ਜੇ ਉਗ੍ਰਾਹਿ ਵੀਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਉਨੇ
 ਬਿਤ ਉਨੇ ਨਾਹੀ ਉਨੇ ਗੁਣ ਕਰ ਰਹੇ ਇਕਾਕ ਮਟਾਰੀ ਪਰਬ
 ਰੇ ਪਰਬ ਗਾਪਾਤਿ ਸੇਇ ॥ ੨੭ ॥ ਨੀਨ ਨਵੀ ਸੀਗਾਤਿ ਕਰੇ ਨਸੇ ਬੇਰ
 ਵੇਰਾਗਾ ਪਰਾਪੀ ਨਤੀ ਸੁਖ ਨਸੇ ਮਾਭਿਛਾਇ ਡਿਛੁ ਮਾਗਾ ॥
 ਪਾਕ ਬਿਤਾ ਕਹੁ ਏਕਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਮਹਿ ਸੀਰੁ ਬਨ ਮੇ ਮਾਨਾ ਏਤਾ
 ਮੁਪਾਭ ਕੇ ਨ ਬਾਇ ਲਿਗਾ ਲਿਗ ਕਯੇ ਰੇ ॥ ਤਪਾਨ ਕਨ ਨਸ ਮ
 ਏ ਲਿਗਾਨੇ ਖਲਿਗ ਕੀ ਏ ਲਿਗਾ ਮਰਨ ਏ ਕਰਨ ਨਜੁ ਬਚ
 ਜੇ ਰੇ ॥ ਕੁਸਰਨੁ ਮਾਯੇ ਦੇ ਖਲਿਗ ਬਿਸਮਯੇ ਕਹੁ ਏਕਾ ਲਿ
 ਗਾ ਕੁਏ ਲਿਗਾ ਏਕਾ ਨਿਮਯੇ ਰੇ ॥ ਪਾਤੁਨ ਰਿਪਾ ਏ ਤਬਾਇ

ਪ੍ਰਭੋ ਮਲਾਏ ਤਾਹਿ ਪਾਤਲਿ ਗਾਇਨ ਕੀਨੇ ਮੂੜੇ ਨ ਖਲਯੇ
 ॥੨੯॥ ਸੋਃ ॥ ਜਗ ਕੀਉ ਭੂਨਾ ਲਚਲ ਤੇ ਕੇ ਪਾਛੇ ਚਲੇ ਪ
 ਰਮਾਰ ਬਨ ਸੰਭਾਲ ਦੇਖੇ ਜਗਤ ਕੀ ਮੂਰਖਤਾ ॥੩੦॥ ਵੈਃ
 ਫਲ ਕਰ ਕੇ ਤਰਤਰੇ ਹੋਇ ਨਿਮਿਤ ਮਤਿ ਸੁਤਿ ਵੰਤਾ ॥
 ਦੁਕੇ ਬਿਖਨਿ ਉਤੁਟ ਤੇ ਪ੍ਰਕਤ ਨਹੀ ਖਲਜੰਤਾ ॥੩੧॥
 ਕਥਿਤਾ ਨੀਰ ਕਰ ਸਿਖੀ ਕੋ ਨਿਵਾਰਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਢਾਯਾ
 ਕਰ ਨਿਵਾਰ ਮਾਤੁ ਮਾਨਿਵਾਰੀ ਮੇ ॥ ਸਮਟ ਮਤੰਗ ਵਸ
 ਹੋਤੁ ਤੀਏ ਕੁਠੇ ਕਰ ਪੈਨ ਕੁੰ ਸਰਾ ਸਭ ਕੇ ਦੇਹ ਕਰ ਟਾਰੀ ਮੇ
 ਭੋਖਨ ਕੀ ਸਿਰਾਹਿ ਕਹਿ ਬਯਾਧ ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰੈ ਮੰਡਨ ਕੇ ਬ
 ਲੇ ਕੁੰ ਜਗ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਮੇ ॥

ਨਿਗਮਕਰੀਯੋਰਨੀਭੁਖਜਸਕਲਕੇਰੀਪਰਨੀਚਨਰਕੀ
ਮੋਖਧਉਨਾਰੀਮੇ॥੨੨॥ਵੇ॥ਮਾਤ੍ਰਿਪ੍ਰਤੀਤੁਖਲਕੀਕੇਰੇ
ਕਲਜੁਭੀਵਿਨਮਾਨਾਨੀਨਕੇਘਰਸਨਕੇਰੇਨਾਹਤਪ੍ਰ
ਗਟੀਕ੍ਰਿਸਾਨਾ॥੨੩॥ਵੇ॥ਬੀਜਨੇਰੇਰੇਰੇਕਾਬਿਤਏਕੇਜੇ
ਠਾਜਾਨਾਤੀਨਬੀਜਸਭਛੰਦਪੈਪ੍ਰਿਵੈਜਰੇਜਪਕਾਨਾ॥੨੪॥
ਤਸੀਸਾਰਕਤਾਵਲੀਤਾਸਰ॥੨੫॥ਉਨੇਸੇਧਜਾਇ॥ਨਿਰ
ਯਖਲਾਇੰਦ੍ਰਾਦਿਖਜਮਕਾਤਿਨਮਿਤੁਦਿਹਾਇ॥੨੬॥ਵੇ॥
ਜਿਖਜਵਰਨਤਨਉਨੇਵੇਰੇਨੇਸਛੰਦਉਨਾਰਾ॥ਬੇਗਾਤ੍ਰਿ
ਤਾਪਪ੍ਰਹਾਰਪੈਜਿਉਘਨਬਾਰਬਿਮਾਰਾ॥੨੭॥ਨਰਾਜਦੇ
ਨਾਰੀਤੀਖਣਾਜਹਾਮਹੇਤੁਹਾਨਹੀਮਨੀਖਣਾ॥ਮਨ

ਖਧਾਜਹਾਮਚੇਤਹਾਨਹੀਚਤੀਖਧਾਸਮਾਨਿਵੇਰਵੇਰਕੁੰਸ
ਦਰਲਕੁੰਕੁੰਮਚੈ। ਯਥੇਖਧੀਸਮਾਨਿਵੇਤਬਜਾਧਮੁਲਤੇ
ਦੈ। ਛਪਾ। ਥਿਖਧੀਨਫਲਨੀਨਾਦਿਚੀਗਮਬੇਗਾਤਿਜਗੇ।
ਕਾਨਨਰਗਏਵੇਖਚਰਣਾਨਿਕਸਕੁਕੁਗੇ। ਫਲਮਲਾਨਿ
ਰਗੇ। ਪਗਲੇਤੇਤਜਾਗੇ। ਸਕੁਨਰਾਸਾਰਸਤਜਾਗੇ। ਬੇਗਾਨੀ
। ਥਿਨਧੇਖਸਰਵਰਾ। ਪਾਨਿਗਨਕਾਨਿਰਧਨਨਰਤਜੇਕੁ
ਟਨਿਪਤਕੁੰਤਤਜਤਹੀ। ਜਨਸਕਲਸਮਾਮਾਰਬਵੇ
ਜਰਮੇਕੇਕਾਗੁਰੀ। ਜਾਰੇਨਹੀ। ੨। ਫੇਰੰ। ਪਸੁਧਨਮਧਨ
ਪਨਕਮਰਧਮਚੇਸਰਬਧਨਧਾਨਾ। ਮਿਥਸੀਲਾਦਿਵੇ
ਜਾਕੁੰਤੀ। ਮਤਿਜੈਧਨਕੀਖਾਨਾ। ੩। ਬਿਨਕੁਨਾਸਾਦਿਵੇ

ਯਾਨਹੀਵਿਨ੍ਯਾਬਿਨਧਨਨਾਰਿ॥ ਬਿਨਾਨਰਬਨਾਰਿਮਿਭ
ਕੋਮਿਭੁਬਿਨਾਬਲਕਾਰਿ॥ ੪॥ ਭਬਲਗਾਪੀਗੁਣਗੋਰਤਾਜ
ਲਗਕਚੇਨਦੇਹਾਦੇਹਕਚੇਤੇਥੇਚਸਕੁਗੁਣਗੋਰਵਪਿਠਦੇ
ਰਿ॥ ੫॥ ਮੰਤ੍ਰੇਖਧਾਸਿਧਾਮਵਧਧਨਮੇਬਨਦਾਨਕੁਸੇਵਨੁਰ
ਭੋਜਨਇਨਾਮਸੇਕੇਸਧੀਨਪ੍ਰਗਟਕਰੇਵ॥ ੬॥ ਅਰਬਨਾਸਮ
ਨਤਾਪਚੈਦੁਰਨਰਤੁਗਾਰਿਮਾਰਿ॥ ਮਾਨਭੁਗਬੰਦਨਕਚੁਪਿ
ਰਧੰਦਕਾਰਿਨਾਰਿ॥ ਕਾਰਨਾਰਮੇਬਨਕਰਨਗਰਕੁਚਾ
ਰੇਜੇਇਹਾਪ੍ਰਥਮੇਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰੇਪਾਛੇਬਚੁਦੁਖਦੇਰਿ
ਦਾ॥ ਸੁਖਕਾਰਕਾਦਿਵੈਦਨ੍ਰਿਪਸਸਤੀਮਰਮੀਜਾਨਾਸ੍ਵਾ
ਮਥਨਾਮੁਗਧਨਵਮਤਕੁਪਾਇਮਤਮਾਨਾ॥ ੭॥ ਅਰਬਪ

ਤੀਨ੍ਹਪਮਤਿਤੁਪੀਵਿਨ੍ਹਯਾਧਿਕਸਠਮਾਹਿ॥ਵਿਨ੍ਹਪਗੁਰਮ॥
 ਰਿਮਸੁਸੇਧੀਰੇਤਰਦੇਨਾਹਿ॥੨੦॥ਬਰਬਿਨਾਰਵਿਨ੍ਹਯਾਚੁਤੇ
 ਬੁਧਾਵਿਨ੍ਹਵਿਨ੍ਹਯਾਨਾਮ॥ਬਿਨ੍ਹਵਿਨ੍ਹਯਾਨਿਊਕਾਰਕੇਕੇਚਰ
 ਕਰਕੇਵਿਨ੍ਹਯਾ॥੨੧॥ਨਿਹਵਿਨ੍ਹਯਾਰਚੇਬਲਤਿਸੇਬਿਨ੍ਹਵਿ
 ਚਾਰਬਲਨਾਹਿ॥ਇਕਪ੍ਰਮਤਨਾਹਿਰਬਨੇਸਸੇਵਿਨ੍ਹਯਾ
 ਜੇਤੁਹਿ॥੨੨॥ਵਿਨ੍ਹਯਾਵਿਨ੍ਹਯਾਰਿਣਰਿਪਮਗਨਿਤਿਨਾਮ
 ਮਹਾਰੀਕਰੇਬਿਲਮਨਹਿਸਮਾਪਛਾਨਾਵਿਨ੍ਹਯਾਨੇਧ
 ਤਮਰੇਵਿਨ੍ਹਯਾਪਠਨੇਧਨਕੇਲਯਾਨਾਮਵਸਰਵੇਖ
 ਪਦਾਰਥਚਾਰਕਰੇਸੀਪ੍ਰਜੇਬੁਧਮਾਨਾਖਿਨਖਿਨਖੀਨਕਾ
 ਲਤਨਕਰੇਕੁਲਕਾਲਵਿਰਮਿਲੇਨਪਾਨਾ॥੨੩॥ਵਿਨ੍ਹਯਾ

ਰਕਲਹਣੀਗਾਮਘਰਨੇਹਰੁਖੀਨ੍ਰਪਨੀਨਾਪਰਵਸਪਾਂਦਿਨ
ਨਕੇਨੀਵਤਹੀਹੈਮੀਨਾ॥੨੪॥ਨੇ॥ਇਕਨਰਾਜਏਕਛਪਾ
ਏਕਦੈਯਾਛੰਦਾਸੰਕਰੇਹੇਸੀਕਰੀਲਉਦਸਛੰਦਾਨੀਨਾ॥੨॥
੨੦॥ਇਤਸੀਸਾਰਕਭਾਵਲੀਤਿਹਨੋਦਸਾਮਧਿਯਾਇ॥
ਖਯਾਵਰਨੀਤਾਸਮੇਕਵਹਰਨਾਲਸੁਭੰਏ॥੨੪॥ਨੇ॥
ਅਥਪੰਨਾਮਧਯਾਇਮੇਮਿਸੁਭਤਿਕੀਛੰਦਾਪਟਪ੍ਰਸਟ
ਪਟਮੇਠਟੇਇਤਉਤਮੇਅਨੀਨਾਨਰਾਜਛੰਦਾਪਤਾਤਮੇ
ਪ੍ਰਵੇਸਇਨ੍ਰਲੋਕਮੇਪ੍ਰਵੇਸਹੈਗਰੰਦਜਸਮੇਰਨਾਰਤ
ਹੋਪੇਨਿਵੇਸਹੈਜੁਮੰਤੁਖੇਖਨੀਕਰੇਇਅਧਿਹਾਰਕਾਰ
ਇਨ੍ਰਪੰਨਾਹੈਸੁਹਇਹੈਅਤੁਹੇਤਨਵਿਚਾਰਣੀ॥ਨੇਹਰ

ਮੁਖਕਾ ਬਲਮੇਲੈ ਤਸਕਰਕੈ ਬਲਫੂਠਾ ਟੁਰਬਲਕਾ
ਬਲਫੂਪੈ ਸਿਸਬਲਰੇ ਵਨਰੂਠਾ ਪ੍ਰਾਤਮਨਭਜਨਕਕ
ਸਾਧੁਸਮੇਟੁ ਤਨਾਸਾ ਡਿਪਰਸਕਰਉ ਪਜੇਜੁ ਤਨਕਹਾਨਿ
ਤੁਤਾਤਾਸਾਤਾ ਸੋਃ ਸਕੁਮਨਿਤਪੈ ਕਾਯਸਕੁ ਵਿਕੁਤਾਖਿ
ਤੰਗਰੀ ਨੈਕਟਕਾਲਨਿਤਾ ਮਾਇਧਰਮਸੀਗਹਿਜੇਗਾ ਮਬ
ਉਸੈਯਾ ਆਧਿਬਿਆਧਿਬਿਨਾ ਤਨਮਾਨਸਮਾਨੁਸਜੇ
ਮਪੋਨਜਬਰੇਰੇ ਅੰਨਪਟਾਰਿ ਮਨਾਬਨਕੇ ਪਰਦੇਵਰ
ਜੇਰਦੇ ਪਨਿਟੇਰੇ ਖਾਇਹੰਫਾਇਯਿ ਮਾਇਹਰੀ ਨਿਹਰੀ
ਪੁਜੀਤੁ ਮਥਾਧਵਮੇਰੇ ਤਾਸਾ ਮਸੀਸਹਿਭੇਜਗਾਨੀ
ਸਕਰੇ ਮਨਸਧਸਸਾਨੁਸਵੇਰੇ ਪਾਇਃ ਗੁਣਸਫਟਕ

ਕੋਜੇਅਹੇਵਹੀਨੋਖਕੋਪੇਤਾ। ਤੈਸੇਸੁਸੇਆਤਮਾਨਿਰਮਲਕੁਮੀ।
ਲਲੇਤਾ॥੬॥ ਨਰਾਜਛੰਦਾ। ਜਟਾਨਰੀਗਇਨੋਕੋਸਿਵਾਰਧੰਗਧੰ
ਰਧੋ। ਭੁਜੀਗਭੰਗਕੋਮਹਾਰ। ਰਿਮਾਰਮਾਰਹੋ। ਤਿਸੁਲਰੇਰੁਧ
ਰਧਾਰਰੰਗਮਾਲਮੰਬਿਤੀ। ਇਤੀਵਿਭੂਤਵਾਰਹੋਤਥਾਪਮੇਸਿਵ
ਕਿਤੀ॥੭॥ ਸ੍ਰੇਯਾ। ਏਕਸਰੀਰਸਬੰਧਭੁਏਜਨਮਾਂਤਰਕੀਰਿ ਏਤੀ
ਕਛੁਨਾਹੀ। ਤਾਪਰਜੇਅਨਰਾਗਕਰੇਸੁਭਮਾਭੁਪਿਤਾਤਰਨੀਧਨ
ਮਾਹੀ। ਸਾਰਮਸਾਰਦਿਨਾਰਤਭੀਤਜਸਾਰਮਸਾਰਦਿਖੇਲਪਟਾ
ਹੀ। ਫੇਰਰਹੇਹਮਜੀਵਨਮੇਖਸੁਏਕਲੁਕਾਲਕੇਲਖਣਮਾਹ
ਦੇ। ਸ੍ਰੇਯਾ। ਰੀਥਮਪਾਰਦਿਨਾਰਦਿਨਾਰਗਵਾਰਮਹਾਮਦਕੇਲ
ਦੇ। ਸ੍ਰੇਯਾ। ਪੀਤੁਤਪ੍ਰੇਦਿਨਰੇਰੁਵਮੇਨਿਜਪ੍ਰੇਜਨਗਾਰਦਯੋਮਨ

ਮੇਰੀ ਕੋਠੀ ਪਦੇ ਸਬਤਾ ਵਤਾ ਆਪ ਬੀਧਯੋਜੈ ਸਹਿਗਰੁ ਕੋਜੁਲੁ ॥
ਮੇਰੀ ਪਰਤੋ ਵਪਦੀ ਸਤੁਤੀ ਤਰਯੋ ਜਿਵਕਿ ਸਕਿਛੁਲਾ ॥੧॥
ਏਹ ਸਿੰਗਾਰ ਮਹਾਰਾਜੇ ਗੁਣੁ ਜਨ ਸਿੰਗਵ ਨਿਰਤੁ ਮੰਦਗਾਨਾ
ਨਿਰਪਦਕਾ ਵਜੁ ਪੈ ਪਾਨਿ ਮੇਥਨ ਆਠਜੁ ਰੰਥਨ ਮੰਦਗਾ ਕਾਮ
ਨਕੇ ॥ ਫਲ ਲੇਵਨ ਦੇਵਨ ਕੀਨ੍ਹ ਪ੍ਰਯੋਲ ਕਾਨਿ ਕਲਿਰਗ ਜੇਵ
ਤੁਧਾਗ ਵਿਗਾਗਾਨੁ ਰੇਤੁ ਬਤੁ ਜਾਗਾਨੁ ਏਏਤੁ ਜਾਨਿ ਕਲਿਰਗ
੨੦ ॥ ਕਾਂਮ ਕਹੈ ਮਮਗਾ ਖਤੁ ਜੇਤਿਨ ਕੀਰਖਿ ਜਾਤਿਨ ਦੇਵ ਕਰੇ
ਕੀਜੇ ਮਮਤੁ ਜਾਗ ਕੁਠੁ ਮੰਕੇਰੇਤਿਨ ਦੇਵ ਕੁਧੇਤਿ ਸਸੁ ਖਹੇਰੇ ॥
ਕੀਨ੍ਹ ਕੀਤਿਨ ਲੇਕਾਵਿਖੇਤਿ ਏਏਕੁ ਮਹੈ ਸਮੁਪਿ ਜਧਰੇ ॥੨੧॥
ਗਤਿ ਪੈਤਿਨ ਪਾਤਿਨ ਮਮਧਾਰਤੁ ਮਾਰਤੁ ਸਿਧਤਰੇ ॥੨੨॥

ਚੰਦਰਲਸੀਗਾਤਿਤੇਰਿਤਚੰਦਰਲਸੀਚੰਦਰਲਸੀਗਲਗੈਕਿਲਖਸੋਤੁਰੇ ॥
 ਧਨਾਨਿਤਬਾਨਤਨਮਨਬਾਨਹਿਬਾਨਤਕੋਟਕਕਲਾਸੋਮੀ ॥
 ਤਪਾਨਕਲਾਲਗੁਪੇਪ੍ਰਜਾਨੈਸਰਾਬਸਭੀਮਕਲਾਸੋਨਿਨਕਸਿ ॥
 ਗਤਤੇਮੀਚਰੁਲੀਪਰਮਾਰਬਬੀਚਾਵਿਰੇਧਨਮਸੋ ॥ ੨੨ ॥ ਫਿਗਵੇ
 ਲਤਮੇਲਲਗੈਨਿਲਕੋਤਿਚਗੈਲਸੁਧੀਨਕਬੀਪਰਚੈ ॥ ਮਦਪ ०
 ਨਸਮਾਨਾਧਿਯਾਨਤਿਸੇਹਰਿਨਾਪੁਕਚੈਵਿਖਕੋਸਰਚੈ ॥ ਨਿ
 ਹਚੇਰਨਤੇਹਿਨਾਹਲਚੈਪ੍ਰਸ਼ੋਤਰਤੇਉਰਕੋਫਰਚੈ ॥ ਖਲਨੀਚ
 ਲਸੀਗਤਵਾਂਹਿਮਾਨਲਜੋਪਰਚੈਗਾਰਚੈਗਾਰਚੈ ॥ ੨੩ ॥ ਰਪਬੀਚ
 ਚਰਦੇਹਮਜਾਨਤਉੀਭੁਵਭੁਗਸਰੇਗਬੁਰੇਤੇਬੁਰੇ ॥ ਪਰਪੁਰ
 ਪਾਪਪਦੇਬਲਤੇਮਨਮੇਠਪਦਾਰਬਓਰਟਰੇ ॥ ਹਮਮੇਰਤੇਜੇਰ

ਤਨਾਰੁ ਸੇ ਮੁਰਹੈ ਵਿਖੈ ਮਾਹਿ ਫੇਰ ਜੁਗੇ। ਬਹੁ ਬਾਰ ਜੁਗ
ਰਹੀ ਵਰਨੈ ਤਵ ਛਰ ਕਹੁ ਨਹਿ ਨਿਤ ਫੁਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਲਲਤ ਛੰ
ਟਾ ਤਨਰ ਬਮਨਰ ਬਵਾਹੀ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਨੁ ਸੁਇਨ੍ਰਯ ਜੈਯੇ
ਗੇ। ਮਨਰ ਬਵਾਹੀ ਇਨ੍ਰਯ ਮਸ੍ਰਨ ਸੁਭ ਮਾਰਗ ਮੇ ਬਲ ਕਰੇ
ਗੇ। ਸੇ ਭੁਭਨੇਹ ਸਿਯੀ ਨਨ ਮੇ ਸੀ ਵਾਤ ਮਕੋ ਪਰਮਾਤਮ ਜੇਰੇ
ਮਨੁ ਜੁਗ ਪੁਰਣ ਕਾਂ ਮਸ੍ਰਮ ਭਵਾ ਵਿਸਨ ਵਹੀ ਜੇਟੁ ਬਿਧਾ ਛੰ
ਗੇ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ। ਈਨ ਨਕੋ ਮਾਰੀ ਪੈ ਕਿਪਾਪ ਨਕੀ ਕਿਮਾਰੀ
ਪੈ। ਕਿਕੀਰ ਤਕੁ ਹਾਰੀ ਪੈ ਕਿਪਨ ਕੋ ਕਟਾਰੀ ਪੈ। ਸਾਂਭ ਕੋ ਬੁ
ਹਾਰੀ ਪੈ ਕਿਕਾ ਤਕੋ ਕੁਠਾਰੀ ਪੈ। ਕਿਤਾਂ ਤੁਟੁ ਤੀਠਾਰੀ ਪੈ ਕਿ
ਕੁਲ ਕੋ ਮੰਗਾਰੀ ਪੈ। ਨਿਤ ਮਾਹਿ ਤਾਰੀ ਪੈ। ਕਿਛੁ ਲਮੇ ਮਰਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੁਮੰਦਾ १੮ ਸਭਾਜਿਤੁ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਸਭਾਜਿਤੁ ਪਰਮਾ
ਪਾਸਭਾਜਿਤੁ ਕੇਵਾਪ ਹੈ ਸਭਾਜਿਤੁ ਕੇਵਾਪਾ १੯ ਕਾਇ
ਤਾਤਨ ਕੋ ਪਿਵਿਤੁ ਕਰਮਨ ਕੋ ਪਵਿਤੁ ਕਰੇਤੀ ਰਸਨਾਨੇ
ਜਪਾਨ ਜਸ ਜਾਨੈ ॥ ਮਨ ਕੋ ਵਿਸੁਧ ਕਰ ਜੀਵ ਕੋ ਪ੍ਰਬੁਧ ਕ
ਰੇਤੀ ਰਬੋ ਕੇ ਜਸ ਕਾ ਭੀ ਗੰਥੇ ਦਾਰਾ ਗਯਾਨ ਹੈ ॥ ਤਾਤੇ ਸਭਾ
ਜਿਤੁ ਗੰਥ ਪਾਰਿਵ੍ਯਾਲ ਮੇਖ ਪੰਥ ਭੇਦੇ ਨਿਤੁ ਜੜ੍ਹ ਗੰਥ
ਜਾਨੈ ਬੁਧ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇਓ ਨੀਲ ਮੀਨ ਕਾ ਸੀਬੀ ਨ ਮੇਖ
ਲੈ ਤੀਨੇ ਦੇਵੇ ਵਰਨੀ ਨ ਸੇ ਲਾਤੀਨ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਵੇ ॥ ਬੇ
ਦਸਾ ਸਭੁ ਯੁਗ ਕਾਲ ਭੇਦੁ ਰਨੁ ਰਵਾਨੈ ਲੋਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਉਨ
ਸਮਾਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦਾਰਾ ਸਿਓ ਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਨਹਿ ਸੁਧ ਮਸੁਧ

